

Kauff p 45 + 1686 in
mitfaßm

~~Freuz gestrichelt~~

PSALTERIUM DAVIDIS

ORDINE CONTINUUM;
SED AD SINGVLAS
Horas adjectis Canticis & Hymnis
recentioribus per hebdoma-
dam dispositum,

Et ad commodiorem usum

COMMUNE SANCTORUM

additum, hoc majori typo

excusum,

226 COLONIAE AGRIPPINAE,

Apud WILHELMUM FRIESSEM, sub
signo S. Gabriels Archangeli, in platea
vulgo Tranchgass. Anno 1674.

~~Residentia Sibiniensis~~
~~F. min. S. Franc.~~
~~Regium~~

Reverendissimis in Christo, Amplissimis, Religiosissimisque Dominis Religiosorum Ordinum Pralatis, Prioribus, Guardianis, zelosissimisque Parochialium Ecclesiarum Pastoribus salutem in Domino precatur, & humillima sua offert obsequia Wilhelmus Friessem Bibliopola & Typographus Coloniensis.

*E*X quo ab aliquo tempore editio Psalterii Davidici, à Conrado Bütgenio p. m. Avunculo nostro ad fundum venit, & in Officina mea defuit, ulterius ejus nolimus defectum pati, ac proinde novo ad hoc Typo parato, qui majorem legentibus ob magnitudinem pareat commoditatem, prælo denuo subicere placuit, oculisque vestris sistere, additis ad finem Antiphonis cum ordinatione per Indicem Psalmorum omnium juxta Horas Canonicas, ut tempore, quo illi canuntur, Breviarium in manibus habere non opus sit futurum. Quæ commoditas Sacerdotibus singulis ad Horas Cano-

nicas obligatis quantopere servitura sit, facillimè quivis judicabit primo etiam intuitu. Faxit Deus Optimus Maximus, ut siquidem quod nostri fuit muneris effecimus, & opus hoc utilissimum Ecclesie Romanæ commodo in publicum produximus, hoc assequamur feliciter, quod & labor noster sit ad magni Dei majorem gloriam, & omnium piarum ac devotarum Animarum Ecclesie Romano-Catholicæ commodum, immensum in omnem usque eternitatem, & hic in atriis domus Domini & Jerusalem cælestis, stantes cum Angelis & Archangelis iurgant voces suas, & communem omnibus laudent Dominum Deum cæli terræque moderatorem hic in exilio hoc, & valle lachrymarum inchoantes, in quo in cælesti patria perpetuum, & sine fine felicissima continuatione cum summis & incessabilibus gaudiis perseverent.

INDEX PSALTERII DAVIDIS:

Vbi prior numerus Psalmum, posterior verò pagin. denotat.

<i>Psal.</i> 119.	A D Dominum cum tribularer.	261
	27. Ad te Domine clamabo.	49
24.	Ad te Domine levavi animam meam.	42
	Adhæsit pavimento.	245
122.	Ad te levavi oculos meos.	264
28.	Afferte Domino.	50
	Appropinquet deprecatio mea.	260
77.	Attendite popule meus.	152
48.	Audite omnes gentes.	94
91.	B Eati quorum remissa sunt.	57
118.	Beati immaculati in via.	243
127.	Beati omnes qui timent.	268
40.	Beatus vir qui intelligit.	81
111.	Beatus vir qui timet Dominum.	233
1.	Beatus vir qui non abiit.	8
102.	Benedic anima. j.	204
103.	Benedic anima. ij.	207
143.	Benedictus Dominus Deus meus.	290
33.	Benedicam Dominum.	61
84.	Benedixisti Domine terram.	171
	Banitatem fecisti.	249
91.	Bonum est confiteri Domino.	187
95.	C antate Domino. j.	194
97.	Cantate Domino. ij.	197
149.	Cantate Domino. iij.	299
18.	Cæli enarrant gloriam Dei.	32

INDEX

Clamavi in toto corde.	257
74. Confitebimur tibi.	147
9. Confitebor tibi. j.	12
110. Confitebor tibi Domine. ij.	232
137. Confitebor tibi Domine. iij.	280
104. Confitemini Domino & invoc.	211
105. Confitemini Domino quoniam. j.	215
106. Confitemini Domino quoniam. ij.	221
117. Confitemini domino quoniam iij.	240
135. Confitemini Domino quoniam.	276
15. Conserva me Domine quoniam.	22
115. Credidi propter quod locutus.	239
4. Cum invocarem exaudivit me.	4
D efecit in salutare tuum.	251
129. De profundis clamavi.	269
43. Deus auribus nostris aud.	85
49. Deus Deorum Dominus.	97
62. Deus Deus meus ad te de luce.	119
21. Deus Deus meus respice.	36
69. Deus in adjutorium meum.	135
53. Deus in nomine tuo salvum.	104
71. Deus iudicium tuum regi da.	139
108. Deus laudem meam ne ta.	227
66. Deus misereatur nostri.	125
45. Deus noster refugium.	95
82. Deus quis similis erit tibi.	168
59. Deus repulisti nos & destruxisti.	115
81. Deus stetit in synagoga deorum.	167
78. Deus venerunt gentes in hered.	161
93. Deus ultionum Dominus.	190
114. Dilexi quoniam exaudiet Dominus.	238
17. Diligam te Domine fortitudo.	25

PSALTERII DAVIDIS.

38. Dixi custodiam vias meas.	76
109. Dixit Dominus Domino meo.	230
19. Dixit injustus ut delinquat.	67
13. Dixit insipiens in corde suo.	20
140. Domine clamavi ad te exaudi.	285
7. Domine Deus meus in te speravi.	8
87. Domine Deus salutis meae.	175
8. Domine Dominus noster.	10
101. Domine exaudi orationem meam.	201
142. Domine exaudi orationē meam auribus.	288
20. Domine in virtute tua letabitur.	35
6. Domine ne in furore tuo arguas.	7
37. Dne ne in furore tuo arguas me, neq; in ira.	73
130. Domine non est exaltatum cor.	270
138. Domine probasti me & cognovisti.	281
14. Domine quis habitabit.	21
3. Domine quid multiplicati.	3
86. Domine refugium factus es no.	183
23. Domini est terra & plenitudo.	42
26. Dominus illuminatio mea.	46
22. Dominus regit me.	40
92. Dominus regnavit decorem.	189
96. Dominus regnavit exulter.	195
68. Dominus regnavit irascantur.	198
133. E cce nunc benedicite Dominum.	272
132. E cce quàm bonum.	273
58. Eripe me de inimicis.	112
239. Eripe me Domine ab hom.	284
44. Eructavit cor meum verbum.	88
Et veniat super me.	147
144. Exultabo te Deus meus rex.	292
29. Exultabo te Domine quoniam.	52

INDEX

19. Exaudiat te Dominus in die.	34
60. Exaudi Deus deprecationem.	116
54. Exaudi Deus orationem meam.	105
63. Exaudi Deus orationem.	120
16. Exaudi Domine justitiam meam.	23
39. Expectans expectavi Dominum.	78
80. Exultate Deo adiutori nostro.	165
32. Exultate iusti in Domino, rectos.	58
67. Exurgat Deus & dissipentur.	126
F eci iudicium & iusti.	255
86. Fundamenta eius in montibus.	175
I n eternum Domine.	252
85. Inclina Domine aurem tuam.	172
125. In convertendo Dominus capt.	266
10. In Domino confido: quomodo.	17
113. In exitu Israel de Ægypta.	135
Iniquos odio.	254
In quo corrigit.	244
30. In te Domine speravi: non confundi.	53
70. In te Domine speravi.	136
35. Iubilate Deo omnis terra.	123
99. Iubilate Deo omnis terra: servite.	199
34. Iudica Domine nocentes.	63
42. Iudica me Deus & discerne causam.	84
25. Iudica me Domine quoniam.	45
Iustus es Domine.	257
L ucerna pedibus meis.	254
145. Lauda anima mea Dominum.	294
Lauda Hierusalem Dominum.	297
146. Laudate Dominum quoniam.	295
148. Laudate Dominum de cælis.	298
150. Laudate Dominum in Sanctis.	300
	116.

PSALTERII DAVIDIS

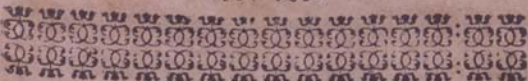
116. Laudate Dominum omnes gentes.	240
134. Laudate nomen Domini.	274
121. Latatus sum in his quæ dicta.	263
112. Laudate pueri Dominum	234
Legem pone mihi Domine.	146
120. Levavi oculos meos in montes.	262
47. M agnus Dominus & laudabilis.	93
Manus tuæ fecerunt.	250
131. Memento Domine David.	271
Mirabilia testimonia tua.	256
50. Miserere mei Deus secundum.	100
Memor esto verbi tui.	248
55. Miserere mei Deus quoniam.	108
56. Miserere mei Deus miserere.	110
88. Misericordias Domini in ætern.	177
100. Misericordiam & iudicium.	200
126. N isi Dominus ædificaverit.	267
123. N isi quia Dominus erat in.	264
36. Noli amulari in malignantibus:	68
61. Nonne Deo subiecta erit.	117
75. Notus in Iudea Deus : in Israel.	148
46. Omnes gentes plaudite manibus.	92
107. P aratum cor meum.	226
Portio mea Domine.	249
Principes persecuti.	259
72. Q uam bonus Israel Deus.	141
83. Q uam dilecta tabernacula.	169
2. Quare fremuerunt gentes.	2
41. Quemadmodum desiderat cervus.	82
124. Qui confidunt in Domino sicut.	265
51. Quid gloriaris in malitia.	102
90. Qui habitat in adiutorio altiss.	185
Quo-	

INDEX PSALTERII DAVIDIS.

<i>Quomodo dilexi.</i>	253
79. <i>Qui regis Israel intende.</i>	163
R etribue servo tuo.	244
11. S alvum me fac Domine quoniam def.	18
68. <i>Salvum me fac Deus quoniam int.</i>	131
128. <i>Sepè expugnaverunt me à juventute.</i>	268
57. <i>Si verè utique justitiam loquimini.</i>	111
136. <i>Superflumina Babylonis illic.</i>	279
64. T E decet hymnus Deus in.	121
94. V enite exultemus Domino.	192
5. <i>Verba mea auribus percipe.</i>	5
<i>Vide humilitatem meam.</i>	258
76. <i>Voce mea ad Dominum.</i>	150
141. <i>Voce mea ad Dominum clamavi.</i>	287
12. <i>Vsquequo Domine oblivisceris.</i>	19
73. <i>Vt quid Deus repulisti in finem.</i>	144

Canticorum Index.

C anticum trium pueror. <i>Benedicite.</i>	301
C anticum Esaiæ. <i>Confitebor.</i>	303
C anticum Ezechiaë regis. <i>Ego dixi.</i>	304
C anticum Annæ. <i>Exultavit.</i>	306
C anticum Mariæ sororis Moyfi. <i>Cantemus</i> <i>Domino.</i>	307
C anticum Habacuc. <i>Domine audiui.</i>	310
C anticum Moyfi. <i>Audite cæli.</i>	314
C anticum Mariæ virg. <i>Magnificat.</i>	320
C anticum Zachariæ. <i>Benedictus.</i>	321
C anticum Simeonis. <i>Nunc dimittis.</i>	322
Ambros. & August. <i>Te Deum laudamus.</i>	ibid.
Symbolum Athanasii.	325

LIBER PSALMORVM
DAVIDIS.

PSALMUS I.

BEatus vir qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit: & in cathedra pestilentiae non fedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus: & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum: quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: & omnia quaecunque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: sed tanquam pulvis quem projicit ventus à facie terrae.

Ideo non resurgent impii in iudicio: neque peccatores in consilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: & iter impiorum peribit.

PSALMUS 2.

QVare fremuerunt gentes: & populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum: adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: & projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis irridebit eos: & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua: & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus: prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula à me, & dabo tibi Gentes hære

hæreditatem tuam : & possessionem
tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea : & tan-
quam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : erudi-
mini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore : & ex-
ultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam , ne-
quando irascatur Dominus : & per-
eatis de via justa.

Cùm exarserit in brevi ira ejus :
beati omnes qui confidunt in eo.

P S A L M U S 3.

Domine quid multiplicati sunt qui
tribulant me : multi insurgunt
adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: non est
salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor
meus es: gloria mea, & exaltans caput
meum.

Voce mea ad Dominum clamavi:

& exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum, & exurrexi: quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua.

PSALMUS 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ, in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: & exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Ira sci-

Iraſcimini, & nolite peccare : quæ dicitis in cordibus veſtris, in cubilibus veſtris, compungimini.

Sacrificate ſacrificium juſtitiaë, & ſperate in Domino : multi dicunt, quis oſtendit nobis bona ?

Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui Domine : dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei ſui : multiplicati ſunt.

In pace in id ipſum : dormiam & requieſcam.

Quoniam tu Domine ſingulariter in ſpe : conſtituiſti me.

P S A L M U S 5.

Verba mea auribus percipe Domine : intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ : rex meus & Deus meus.

Quoniam ad te orabo Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè aſtabo tibi & videbo : quoniam

cundum multitudinem impietatum
eorum expelle eos : quoniam irrita-
verunt te Domine.

Et lætentur omnes qui sperant in
te : in æternum exultabunt & habi-
tabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui
diligunt nomen tuum : quoniam tu
benedices iusto.

Domine , ut scuto bonæ volunta-
tis tuæ : coronasti nos.

P S A L M U S 6.

Domine ne in furore tuo arguas
me: neque in ira tua corripias me.

Miserere mei Domine , quoniam
infirmus sum : sana me Domine,
quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde :
sed tu Domine, usquequo ?

Convertere domine, & eripe ani-
mam meam : saluum me fac propter
misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui

niam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem: perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: ego autem in multitudine misericordiae tuae.

Introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant: iudica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secun-

memor sit tui : in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo : lavabo per singulas noctes lectum meum : lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus : inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem : quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam : Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimici mei : convertantur & erubescant valde velociter.

PSALMUS 7.

Domine Deus meus in te speravi : saluum me fac ex omnibussequentibus me, & libera me.

Ne quando rapiat ut Leo animam meam :

meam : dum non est qui redimat,
neque qui saluum faciat.

Domine Deus meus si feci istud :
si est iniquitas in manibus meis :

Si reddidi retribuētibus mihi mala :
decidā merito ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam
meam & comprehendat, & concul-
cet in terra vitam meam : & gloriam
meam in pulverem deducat.

Exurge Domine in ira tua : & ex-
altare in finibus inimicorum meorū.

Et exurge Domine Deus meus in
præcepto quod mandasti : & synago-
ga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regre-
dere : Dominus iudicat populos.

Iudica me Domine secundum ju-
stitiam meam : & secundum inno-
centiam meam super me.

Consumetur nequitia peccato-
rum, & diriges iustum : scrutans cor-
da & renes Deus.

Iustum adiutorium meum à Domino : qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis & patiens : nunquid irascitur per singulos dies ?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibravit : arcum suum tetendit, & paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis : sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturiit injustitiam, concepit dolorem : & peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum : incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus : & in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus : & psallam nomini Domini altissimi.

PSALMUS 8.

Domine Dominus noster : quàm admirabile est nomen tuum in universa terra.

Quoniam elevata est magnificen-
tia tua : super cœlos.

Ex ore infantium & lactentium
perfecisti laudem propter inimicos
tuos : ut destruas inimicum & ultorẽ.

Quoniam videbo cœlos tuos, ope-
ra digitorum tuorum : lunam, & stel-
las quæ tu fundasti.

Quid est homo , quod memor es
ejus ? aut filius hominis, quoniam vi-
fitas eum ?

Minuisti eum paulominus ab An-
gelis : gloria & honore coronasti eum,
& constituisti eum super opera ma-
nuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus :
oves & boves uniuersas , insuper &
pecora campi.

Volucres cœli, & pisces maris : qui
perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster : quam
admirabile est nomen tuum in uni-
uersa terra.

PSALMUS 9.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo : narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor & exultabo in te, psallam nomini tuo Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum : infirmabuntur, & peribunt à facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam : sedisti super thronum qui iudicas iustitiam.

Increpasti gentes, periit impius : nomen eorum delesti in æternum & sæculum sæculi.

Inimici defecerunt frameæ in finem : & civitates eorum destruxisti.

Periit memoria eorum cum fonitu : & Dominus in æternum permanet.

Paravit in iudicio thronum suum, & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate : iudicabit populos in iustitia.

Et factus est Dominus refugium

pau-

pauperi : adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui noverunt nomen tuum : quoniam non dereliquisti quærentes te Domine.

Pfallite Domino, qui habitat in Sion : annunciate inter gentes studia ejus.

Quoniam requirens sanguinem, eorum recordatus est : non est oblitus clamorem pauperum.

Miserere mei Domine : vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis : ut annuntiem omnes laudationes tuas, in portis filiae Sion.

Exultabo in salutari tuo : infixæ sunt gentes in interitu, quem fecerunt.

In laqueo isto, quem absconderunt : comprehensus est pes eorum.

Cognoscetur Dominus judicia faciens : in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores in infernum : omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis : patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge Domine, non confortetur homo : judicentur gentes in conspectu tuo.

Constitu Domine legislatorem super eos : ut sciant gentes quoniam homines sunt.

Vt quid Domine recessisti longè : despicias in opportunitatibus , in tribulatione ?

Dum superbit impius, incenditur pauper : comprehenduntur in consiliis, quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ : & iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator : secundum multitudinem iræ suæ non quæret. Non

Non est Deus in conspectu ejus :
inquinatae sunt viae illius in omni
tempore.

Auferuntur judicia tua à facie ejus :
omnium inimicorum suorum do-
minabitur.

Dixit enim in corde suo : non
movebor à generatione in genera-
tionem, sine malo.

Cujus maledictione os plenum est,
& amaritudine, & dolo : sub lingua
ejus labor & dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in
occultis : ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem respiciunt :
insidiatur in abscondito, quasi leo in
spelunca sua.

Insidiatur ut rapiat pauperem : ra-
pere pauperem, dum attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum : in-
clinabit se, & cadet, cum dominatus
fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo, oblitus

est Deus: avertit faciem suam, ne videat in finem.

Exurge Domine Deus, & exaltet manus tua: ne obliviscaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum? dixit enim in corde suo non requiret.

Vides quoniam tu laborem & dolorem consideras: ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.

Contere brachium peccatoris & maligni: quæretur peccatum illius, & non invenietur.

Dominus regnabit in æternum & in sæculum sæculi: peribitis gentes de terra illius.

Desiderium pauperum exaudivit Dominus: præparationem cordis eorum audivit auris tua.

Iudicare pupillo & humili: ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

P S A L M U S I O.

IN Domino confido : quomodo dicitis animæ meæ , transmigra in montem , sicut passer ?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum : paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt : justus autem quid fecit ?

Dominus in templo sancto suo : Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt : palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum , & impium : qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos : ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit : æquitatem vidit vultus ejus.

PSALMUS II.

Salvum me fac Domine, quoniam defecit sanctus : quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum : labia dolosa in corde, & corde locuti sunt.

Disperdat Dominus universa labia dolosa : & linguam magniloquam.

Qui dixerunt, linguam nostram magnificabimus, labia nostra à nobis sunt : quis noster Dominus est ?

Propter miseriam inopum & gemitum pauperum : nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari : fiducialiter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia casta : argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum.

Tu Domine servabis nos, & custodies nos : à generatione hac in æternum.

In circuitu impii ambulant : fecundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

P S A L M U S 12.

USquequo Domine oblivisceris me in finem ? usquequo avertis faciem tuam à me ?

Quamdiu ponam consilia in anima mea : dolorem in corde meo per diem ?

Usquequo exaltabitur inimicus meus super me ? respice , & exaudi me, Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte : nequando dicat inimicus meus, prævalui adversus eum.

Qui tribulant me , exultabunt si motus fuero : ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo , cantabo Domino, qui bona tribuit mihi : & psallam nomini Domini altissimi.

PSALMUS 13.

DIxit insipiens in corde suo : non est Deus.

Corrupti sunt , & abominabiles facti sunt in studiis suis : non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum : ut videat si est intelligens aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt : non est qui faciat bonum , non est usque ad unum.

Sepulchrum patens est guttur eorum : linguis suis dolosè agebant, venenum aspidum sub labiis eorum.

Quorum os maledictione & amaritudine plenum est : veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non cognoverunt : non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem : qui devorant plebem

plebem meam, sicut escam panis.

Domini non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione justa est: consilium inopis confudit, quoniam Dominus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum averterit Dominus captivitatem plebis suae: exultabit Jacob, & lætabitur Israel.

P S A L M U S 14.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: & operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu

spectu ejus malignus : timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo & non decipit : qui pecuniam suam non dedit ad usuram , & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc : non movebitur in æternum.

PSALMUS 15.

Conserva me Domine, quoniam speravi in te : dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus: mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum : postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ & calicis mei : tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris : etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum : insuper & usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper : quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, est exultavit lingua mea : insuper & caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno : nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo : delectationes in dextera tua usque in finem.

P S A L M U S 16.

EXaudi Domine justitiam meam : intende deprecationem meam.

Auri-

Auribus percipe orationem meam:
non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum
prodeat: oculi tui videant æquitates.

Probasti cor meum, & visitaſti nocte:
igne me examinaſti, & non eſt
inventâ in me iniquitas.

Vt non loquatur os meum opera
hominum: propter verba labiorum
tuorum ego cuſtodivi vias duras.

Perfice grefſus meos in ſemitis
tuis: ut non moveantur veſtigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudiſti
me Deus: inclina aurem tuam mihi,
& exaudi verba mea.

Mirifica miſericordias tuas: qui
ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſtentibus dexterae tuae: cu-
ſtodi me ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum prote-
ge me: à facie impiorum, qui me af-
ſixerunt.

Inimici mei animam meam cir-
cum-

cum dederunt, adipem suum con-
 serunt: os eorum locutum est superbiã.

Projicientes me nunc | circumde-
 derunt me: oculos suos statuerunt de-
 clinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus
 ad prædam: & sicut catulus leonis
 habitans in abditis.

Exurge Domine, præveni eum, &
 supplanta eum: eripe animam meam
 ab impio, frameam tuam ab inimicis
 manus tuæ.

Domine, à paucis de terra divide
 eos in vita eorum: de absconditis tuis
 adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filii: & dimiserunt
 reliquas suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo
 conspectui tuo: satiabor cum appa-
 ruerit gloria tua.

P S A L M U S 17.

Diligam te Domine fortitudo mea:
 Dominus firmamentum meum,

B

& re-

& refugium meum, & liberator meus.

Deus meus adjutor meus : & sperabo in eum.

Protector meus, & cornu salutis meæ : & susceptor meus.

Laudans invocabo Dominum : & ab inimicis meis salvus ero.

Circumdederunt me dolores mortis : & torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdederunt me : præoccupaverunt me laquei mortis.

In tribulatione mea invocavi Dominum : & ad Deum meum clamavi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam : & clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

Commota est & contremuit terra, fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus, ignis faci

facie ejus exarsit : carbones succensi sunt ab eo.

Inclinavit coelos, & descendit : & caligo sub pedibus ejus.

Et ascendit super Cherubin, & volavit: volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum: in circuitu ejus tabernaculum ejus, tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt : grando & carbones ignis.

Et intonuit de cælo Dominus, & Altissimus dedit vocem suam : grando, & carbones ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipavit eos : fulgura multiplicavit, & conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum : & revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua Domine : ab increpatione spiritus iræ tuæ.

Misit de summo, & accepit me: & assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, & ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.

Prævenērunt me in die afflictionis meæ: & factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: saluum me fecit, quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam: & secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Quia custodivi vias Domini: nec impie gessi à Deo meo.

Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo: & justitias ejus non repuli à me.

Et ero immaculatus cum eo: & observabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam: & secundum puri-

puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris : & cum viro innocente innocens eris.

Et cum electo electus eris : & cum perverso perverteris.

Quoniam tu populum humilem salvum facies : & oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam : Domine Deus meus illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar à tentatione : & in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus impolluta via ejus, eloquia Domini igne examinata : protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter Dominum ? aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus qui præcinxit me virtute : & posuit immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tanquam

cervorum : & super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : & posuisti ut arcum æreum brachia mea.

Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ : & dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem : & disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressus meos subtus me : & non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos & comprehendam illos : & non convertar donec deficiant.

Confringam illos , nec poterunt stare : cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtute ad bellum : & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi deorsum : & odientes me disperdidisti.

Clamaverunt , nec erat qui salvos faceret , ad Dominum : nec exaudivit eos.

Et comminuam eos, ut pulverem
ante faciem venti : ut lutum platearum
delebo eos.

Eripies me de contradictionibus
populi : constitues in caput gentium.

Populus, quem non cognovi, ser-
vavit mihi : in auditu auris obedivit
mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi , filii
alieni inveterati sunt : & claudicave-
runt à femitis suis.

Vivit Dominus , & benedictus
Deus meus : & exaltetur Deus salutis
meæ.

Deus , qui das vindictas mihi , &
subdis populos sub me : liberator
meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exalta-
bis me : à viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor te in natio-
nibus Domine : & nomini tuo psal-
mum dicam.

Magnificans salutes regis ejus , &

faciens misericordiam Christo suo
David: & semini ejus usque in sæculū.

PSALMUS 18.

Cæli enarrant gloriam Dei: &
opera manuum ejus annunciat
firmamentum.

Dies diei eructat verbum: & nox
nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ neque sermo-
nes: quorum non audiantur voces
eorum.

In omnem terram exivit sonus eo-
rum: & in fines orbis terræ verba
eorum.

In sole posuit tabernaculum suum:
& ipse tanquam sponsus procedens
de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam
viam: à summo cælo egressio ejus.

Et occurfus ejus usque ad summum
ejus: nec est qui se abscondat à calore
ejus.

Lex Domini immaculata, conver-
tens

tens animas : testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Iustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda : præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi : judicia Domini vera justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum : & dulciora super mel & favum.

Etenim servus tuus custodit ea : in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit ? ab occultis meis munda me : & ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero : & emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei : & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus : & redemptor meus.

EXaudiat te Dominus in die tribulationis : protegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxilium de sancto : & de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : & holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum : & omne consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo : & in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas : nunc cognovi quoniam saluum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiat illum de cælo sancto suo : in potentatibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, & hi in equis : nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, & ceciderunt : nos autem surreximus, & erecti sumus.

Domine saluum fac regem : & exaudi

audi nos in die qua invocaverimus te.

P S A L M U S 20.

Domine in virtute tua lætabitur
rex : & super salutare tuum exul-
tabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti
ei : & voluntate labiorum ejus non
fraudaſti eum.

Quoniam præveniſti eum in bene-
dictionibus dulcedinis : poſuiſti in ca-
pite ejus coronam de lapide pre-
cioſo.

Vitam petiit à te : & tribuiſti eĩ
longitudinem dierum in ſæculum, &
in ſæculum ſæculi.

Magna eſt gloria ejus in ſalutari
tuo : gloriam, & magnum decorem
impones ſuper eum.

Quoniam dabis eum in benedi-
ctionem in ſæculum ſæculi : lætifica-
bis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex ſperat in Domino :
& in miſericordia altiſſimi non com-
movebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : dextera tua inveniatur omnes qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : Dominus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : & semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala : cogitaverunt consilia quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : in reliquiis tuis præparabis vultum eorū

Exaltare Domine in virtute tua : cātabimus, & psallemus virtutes tuas.

PSALMUS 21.

DEUS Deus meus respice in me, quare me dereliquisti? longe à salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies : & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas : laus
Israel.

In te speraverunt patres nostri :
speraverunt, & liberaſti eos.

Ad te clamaverunt & ſalvi facti
ſunt : in te speraverunt, & non ſunt
confuſi.

Ego autem ſum vermis & non
homo : opprobrium hominum, &
abjeſtio plebis.

Omnes videntes me, deriſerunt
me : locuti ſunt labiis, & moverunt
caput.

Speravit in Domino, eripiat eum :
ſalvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxiſti me
de ventre : ſpes mea ab uberibus ma-
tris meæ, in te projectus ſum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus
es tu : ne diſceſſeris à me.

Quoniam tribulatio proxima eſt :
quoniam non eſt qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi :

tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum :
sicut Leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effusus sum : & dispersa
sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam
cera liquefcens : in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, &
lingua mea adhæsit faucibus meis : &
in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me ca-
nes multi : consilium malignantium
obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes
meos : dinumeraverunt omnia ossa
mea.

Ipsi verò consideraverunt, & in-
spexerunt me : diviserunt sibi vesti-
menta mea, & super vestem meam
miserunt fortem.

Tu autem Domine ne elongave-
ris auxilium tuum à me : ad defensio-
nem meam conspice.

Erue à framea Deus animam meã:
& de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis : & à corni-
bus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus
meis : in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum laudate
eum : universum semen Iacob glori-
ficate eum.

Timeat eum omne semen Israel :
quoniam non spreuit, neque despexit
deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me : &
cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia ma-
gna : vota mea reddam in conspectu
timentium eum.

Edent pauperes, & saturabuntur ;
& laudabunt Dominum qui requi-
runt eum : vivent corda eorum in
sæculum sæculi.

Reminiscentur & convertentur
ad Dominum : universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus :
universæ familiæ gentium.

Quoniam Domini est regnum :
& ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt & adoraverunt
omnes pingues terræ : in conspectu
ejus cadent omnes qui descendunt in
terram.

Et anima mea illi vivet : & semen
meum ferviet ipsi.

Annuntiabitur Domino genera-
tio ventura : & annuntiabunt cœli ju-
stitiam ejus , populo qui nascetur
quem fecit Dominus.

PSALMUS 22.

Dominus regit me , & nihil mihi
deerit : in loco pascuæ ibi me col-
locavit.

Super aquam refectiois educavit
me : animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ :
propter nomen suum.

Nam & si ambulavero in medio
umbrae

umbrae mortis : non timebo mala,
quoniam tu mecum es.

Virga tua & baculus tuus : ipsa me
consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam:
adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum:
& calix meus inebrians quàm præ-
clarus est?

Et misericordia tua subsequetur
me : omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domi-
ni : in longitudinem dierum.

P S A L M U S 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus:
orbis terrarum, & universi, qui
habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit
eum : & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domi-
ni : aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo cor-
de :

de : qui non accepit in vano animam suã , nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino : & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum : quærentium faciem Dei Iacob.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales : & introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales : & introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

PSALMUS 24.

AD te Domine levavi animam meam : Deus meus in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei :
etenim

etenim universi qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes : supervacue.

Vias tuas Domine demonstra mihi : & semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, & doce me : quia tu es Deus salvator meus, & te sustinui tota die.

Reminisce miserationum tuarum Domine : & misericordiarum tuarum, quæ à sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ : & ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu : propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis & rectus Dominus : propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio : docebit mites vias suas.

Vniversæ viæ Domini misericordia &

dia & veritas : requirentibus testamentum ejus & testimonia ejus.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo : multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur : & semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum : & testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum : quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, & miserere mei : quia unicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt : de necessitatibus meis erue eum.

Vide humilitatem meam & laborem

rem meum : & dimitte uniuersa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt : & odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, & erue me : non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes & recti adhæserunt mihi : quia sustinui te.

Libera Deus Israel : ex omnibus tribulationibus suis.

P S A L M U S 25.

Judica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum : & in Domino sperans non infirmabor.

Proba me Domine, & tenta me : ure renes meos, & cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est : & complacui in ueritate tua.

Non sedi cum concilio uanitatis : & cum iniqua gerentibus non introibo.

O diui

Dominus protector vitæ meæ : à quo trepidabo ?

Dum appropiant super me nocentes : ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei : ipsi infirmati sunt & ceciderunt.

Si consistant aduersum me castra : non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me prælium : in hoc ego sperabo.

Vnam petii à Domino, hanc requiram : ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Vt videam voluptatem Domini : & visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, & immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis : cantabo

Odivi Ecclesiam malignantium :
& cum impiis non sedebo.

Lavabo inter innocentes manus
meas : & circumdabo altare tuum
Domine.

Vt audiam vocem laudis tuæ : &
enarrem universa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domus
tuæ : & locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis Deus ani-
mam meam : & cum viris fangui-
num vitam meam.

In quorum manibus iniquitates
sunt : dextera eorum repleta est mu-
neribus.

Ego autem in innocentia mea in-
gressus sum : redime me , & miserere
mei.

Pes meus stetit in directo : in Ec-
clesiis benedicam te Domine.

PSALMUS 26.

Dominus illuminatio mea & salus
mea : quem timebo ?

Domini-

tabo & psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam,
qua clamavi ad te : miserere mei , &
exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te
facies mea : faciem tuam Domine re-
quiram.

Ne avertas faciem tuam à me : ne
declines in ira à servo tuo.

Adjutor meus esto, ne derelinquas
me : neque despicias me Deus salu-
tatis meus.

Quoniam pater meus & mater
mea dereliquerunt me : Dominus
autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via
tua : & dirige me in semitam rectam,
propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribu-
lantium me : quoniam insurrexerunt
in me testes iniqui, & mentita est ini-
quitas sibi.

Credo videre bona Domini: in ter-
ra viventium.

Ex-

Expecta Dominum, viriliter age:
& confortetur cor tuum, & sustine
Dominum.

P S A L M U S 27.

AD te Domine clamabo, Deus
meus ne fileas à me: nequando
taceas à me, & assimilabor descen-
dentibus in lacum.

Exaudi Domine vocem depreca-
tionis meæ, dum oro ad te: dum ex-
tollo manus meas ad templum fan-
ctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccato-
ribus: & cum operantibus iniquita-
tem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proxi-
mo suo: mala autem in cordibus eorū.

Da illis secundum opera eorum:
& secundum nequitiam ad inuentio-
num ipsorum.

Secundum opera manuum eo-
rum tribue illis: redde retributionem
eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, & in opera manuum ejus: destrues illos, & non ædificabis eos.

Benedictus Dominus: quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dominus adjutor meus, & protector meus: & in ipso speravit cor meum, & adjutus sum.

Et reffloruit caro mea: & ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suæ: & protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum Domine, & benedic hæreditati tuæ: & rege eos, & extolle illos usque in æternum.

PSALMUS 28.

Afferte Domino filii Dei: afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam & honorem, afferte Domino gloriam nomini ejus: adorete Dominum in atrio sancto ejus.

Vox Domini super aquas, Deus
majestatis intonuit : Dominus super
aquas multas.

Vox Domini in virtute : vox Do-
mini in magnificentia.

Vox Domini confringentis ce-
dros : & confringet Dominus cedros
Libani.

Et comminuet eas tanquam vitu-
lum Libani : & dilectus quemadmo-
dum filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flam-
mam ignis, vox Domini concutientis
desertum : & commovebit Domi-
nus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos,
& revelabit condensa : & in templo
ejus omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitare fa-
cit : & sedebit Dominus rex in æter-
num.

Dominus virtutem populo suo
dabit : Dominus benedicet populo
suo in pace.

EXaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te: & sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: salvasti me à descendentibus in lacum.

Psalite Domino Sancti ejus: & confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: & vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus: & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: non movebor in æternum.

Domine in voluntate tua: præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam à me: & factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo: & ad Deum meum deprecor.

Quæ utilitas in sanguine meo: dum
descendo in corruptionem?

Nunquid confitebitur tibi pulvis:
aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, & misertus est
mei: Dominus factus est adjutor
meus.

Convertisti planctum meum in
gaudium mihi: conscidisti faccum
meum, & circumdedisti me lætitia.

Vt cantet tibi gloria mea, & non
compugnar: Domine Deus meus in
æternum confitebor tibi.

P S A L M U S 30.

IN te Domine speravi, non confun-
dar in æternum: in iustitia tua libe-
ra me.

Inclina ad me aurem tuam: acce-
lera, ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem,
& in domum refugii, ut saluum me
facias.

Quoniam fortitudo mea & refu-
gium

gium meum es tu: & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates: supervacuè.

Ego autem in Domino speravi: exultabo, & lætabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam: salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatiofo pedes meos.

Miserere mei Domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus.

Quoniam defecit in dolore vit
mea

mea : & anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus
mea : & ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos fa-
ctus sum opprobrium vicinis meis
valde : & timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt à
me : oblivioni datus sum , tanquam
mortuus à corde.

Factus sum tanquam vas perditum :
quoniã audivi vituperationem mul-
torum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul ad-
versum me : accipere animam meam
consiliati sunt.

Ego autem in te speravi Domine :
dixi, Deus meus es tu, in manibus tuis
fortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum
meorum : & à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum
tuum , salvum me fac in misericordia
tua : Domine non confundar , quo-
niam invocavi te. Eru-

Erubescant impii, & deducantur
in infernum: muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur aduersus justum
iniquitatē: in superbia & in abusione.

Quam magna multitudo dulcedi-
nis tuæ Domine: quam abscondisti
timentibus te.

Perfecisti eis qui sperant in te: in
conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito fa-
ciei tuæ: à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo:
à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: quoniam
mirificavit misericordiam suam mihi,
in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis
meæ: projectus sum à facie oculorum
tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis
meæ: dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti
ejus: quoniam veritatem requiret

Domini

Dominus, & retribuet abundanter
facientibus superbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor
vestrum: omnes qui speratis in Do-
mino.

P S A L M U S 31.

BEati quorum remissæ sunt iniqui-
tates: & quorū tecta sunt peccata.

Beatus vir cui non imputavit Do-
minus peccatum: nec est in spiritu
ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt
ossa mea: dum clamarem totā die.

Quoniam die ac nocte gravata est
super me manus tua: conversus sum
in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitū tibi feci:
& injustitiam meam non abscondi.

Dixi: Confitebor adversum me
injustitiam meam Domino: & tu
remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus:
in tempore opportuno.

Verumtamen in di'uvio aquarum multarum: ad eum non approxima- bunt.

Tu es refugium meum à tribula- tione, quæ circumdedit me: exultatio mea, erue me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, quâ gradieris: firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus: quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eorum constringe: qui nō approximant ad te.

Multa flagella peccatoris: speran- tem autem in Domino, misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, & exultate iusti: & gloriamini omnes recti corde.

PSALMUS 32.

EXultate iusti in Domino: rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara: in psalterio decem chordarum psalli- te illi. Can-

Cantate ei canticum novum: bene
psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini:
& omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam & judicium:
misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt:
& spiritu oris ejus omnis virtus eorū.

Congregans sicut in utre aquas
maris: ponens in thesauris abyſſos.

Timeat Dominum omnis terra:
ab eo autem commoveantur omnes
inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, & facta sunt:
ipse mandavit, & creata sunt.

Dominus dissipat consilia gen-
tium: reprobatur autem cogitationes
populorum, & reprobatur consilia
principum.

Consilium autem Domini in æter-
num manet: cogitationes cordis ejus
in generationem & generationem.

Beata gens cujus est Dominus,

Deus ejus : populus , quem elegit in hæreditatem sibi.

De cælo respexit Dominus : vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo : respexit super omnes qui habitant terram.

Qui finxit sigillatim corda eorum : qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvatur rex per multam virtutem : & gigas non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem : in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum : & in eis qui sperant super misericordia ejus.

Vt eruat à morte animas eorum : & alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum : quoniam adjutor & protector noster est.

Quia

Quia in eo lætabitur cor nostrum:
& in nomine sancto ejus speravi-
mus.

Fiat misericordia tua Domine su-
per nos : quemadmodum speravi-
mus in te.

P S A L M U S 33.

Benedicam Dominum in omni
tempore : semper laus ejus in ore
meo.

In Domino laudabitur anima
mea : audiant mansueti, & latentur.

Magnificate Dominum mecum :
& exaltemus nomen ejus in id ipsum.

Exquisivi Dominum, & exaudivit
me : & ex omnibus tribulationibus
meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini:
& facies vestra non confundentur.

Iste pauper clamavit, & Dominus
exaudivit eum : & de omnibus tribu-
lationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum : & eripiet eos.

Gustate, & videte, quoniã suavis est Dominus : beatus vir qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus : quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt & esurierunt : inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me : timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam ? diligit dies videre bonos ?

Prohibe linguam tuam à malo : & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum : inquire pacem, & persequere eam.

Oculi Domini super justos : & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala : ut perdat de terra memoria eorum.

Clamaverunt iusti, & Dominus exaudivit eos: & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Iuxta est Dominus iis qui tribulato sunt corde: & humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes iustorum: & de omnibus liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: & qui oderunt iustum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: & non delinquent omnes, qui sperant in eo.

P S A L M U S 34.

JVdica Domine nocentes me: expugna impugnantes me.

Apprehende arma, & scutum: & exurge in adiutorium mihi.

Effunde frameam, & conclude adversus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ, salus tua ego sum.

Confundantur & vereantur:

quæ-

quærentes animam meam.

Avertantur retrorsum, & confundantur: cogitantes mihi mala.

Fiant tanquã pulvis ante faciẽ ventii:& Angelus Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ & lubricum : & Angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: supervacue exprobraverunt animam meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quam abscondit apprehendat eum : & in laqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino: & delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus: egenum & pauperem à diripientibus eum.

Surgentes testes iniqui: quæ ignorabam interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.

Ego autem cum mihi molesti essent: induebar cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam: & oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacebam: quasi luges & contristatus sic humiliabar.

Et adversum me lætati sunt, & convenerunt: congregata sunt super me flagella, & ignoravi.

Dissipati sunt, nec compuncti, tentaverunt me, subsannaverunt super me subsannatione: frenduerunt super me dentibus suis.

Domine quando respicies? restitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus unicam meam.

Confitebor tibi in Ecclesia magna:

gna : in populo gravi laudabo te.

Non supergaudeant mihi, qui ad-
versantur mihi iniquè : qui oderunt
me gratis & annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice
loquebantur : & in iracundia terræ
loquentes, dolos cogitabant.

Et dilataverunt super me os suum :
dixerunt, Euge, euge, viderunt oculi
nostri.

Vidisti Domine, ne fileas : Do-
mine ne discedas à me.

Exurge & intende iudicio meo :
Deus meus, & Dominus meus in
causam meam.

Iudica me secundum justitiam
tuam Domine Deus meus : & non
supergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus suis, Eu-
ge, euge animæ nostræ : nec dicant,
devoravimus eum.

Erubescant, & reveantur simul :
qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione & reverentia : qui maligna loquuntur super me.

Exultent, & lætentur qui volunt justitiam meam : & dicant semper, magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditabitur justitiam tuam : tota die laudem tuam.

P S A L M U S 35.

Dixit injustus ut delinquat in semetipso : non est timor Dei ante oculos ejus.

Quoniam dolosè egit in conspectu ejus : ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas, & dolus : noluit intelligere ut bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo : astitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odivit.

Domine in cælo misericordia tua : & veritas tua usque ad nubes.

Iustitia tua sicut montes Dei : iudicia tua abyffus multa.

Homines & jumenta salvabis Domine : quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus.

Filii autem hominum : in tegmine alarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ : & torrente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitæ : & in lumine tuo videbimus lumen.

Prætende misericordiam tuam scientibus te : & justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ : & manus peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt, qui operantur iniquitatem : expulsi sunt, nec potuerunt stare.

PSALMUS 36.

NOli æmulari in malignantibus : neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quo-

Quoniam tanquam fœnum velociter arefcent: & quemadmodum olera herbarum, citò decident.

Spera in Domino, & fac bonitatem: inhabita terram, & pascêris in divitiis ejus.

Delectare in Domino: & dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela Domino viam tuam & spera in eo: & ipse faciet.

Et educet quasi lumen justitiam tuam, & judicium tuum tanquam meridiem: subditus esto Domino, & ora eum.

Noli æmulari in eo qui prosperatur in via sua: in homine faciente injustitias.

Desine ab ira, & derelinque furorem: noli æmulari, ut maligneris.

Quoniam qui malignantur, exterminabuntur: sustinentes autem Dominum ipsi hæreditabunt terram.

Et adhuc pusillum, & non erit pecca-

peccator : & quæres locum ejus , & non inuenies.

Manfueti autem hæreditabunt terram : & delectabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccator justum : & stridebit super eum dentibus suis.

Dominus autem irridebit eum : quoniam prospicit , quòd veniet dies ejus.

Gladium evaginaverunt peccatores : intenderunt arcum suum.

Vt dejiciant pauperem & inopem : ut trucident rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum , & arcus eorum confringatur.

Melius est modicum justo , super divitias peccatorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur : confirmat autem justos Dominus.

Novit Dominus dies immaculatorum : & hæreditas eorum in æternum erit.

Non

Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur: quia peccatores peribunt.

Inimici vero Domini, mox ut honorificati fuerint & exaltati: deficientes, quemadmodum fumus deficient.

Mutuabitur peccator, & non solvet: justus autem miseretur & tribuet.

Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigetur: & viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidetur: quia Dominus supponit manum suam.

Junior fui, etenim senui: & non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miseretur, & commodat: & semen illius in benedictione erit.

Declina à malo, & fac bonum: & inhabita in sæculum sæculi.

Quia Dominus amat judicium, &
non

non derelinquet sanctos suos: in æternum conservabuntur.

Injusti punientur: & semen impiorum peribit.

Iusti autem hæreditabunt terram: & inhabitabunt in sæculum sæculi super eam.

Os iusti meditabitur sapientiam: & lingua ejus loquetur iudicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius: & non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccator justum: & quærit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus: nec dominabit eum, cum judicabitur illi.

Expecta Dominum, & custodi viam ejus, & exaltabit te, ut hæreditate capias terram: cum perierint peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum: & elevatum, sicut cedros Libani.

Et transivi, & ecce non erat: & quæ-

quæfivi eum, & non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, & vide æquitatem: quoniam sunt reliquiæ homini pacifico.

Injusti autem disperibunt simul: reliquiæ impiorum interibunt.

Salus autem justorum à Domino: & protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, & liberabit eos: & eruet eos à peccatoribus, & salvabit eos, quia speraverunt in eo.

P S A L M U S 37.

Domine, ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: & sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ : à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum & curvatus sum usque in finem : totâ die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus : & non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum , & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine , ante te omne desiderium meum : & gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meū conturbatum est, dereliquit me virtus mea : & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

Amici mei , & proximi mei : adversum me appropinquaverunt , & steterunt.

Et qui juxta me erant , de longè stete-

steterunt : & vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates : & dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanquam furdus non audiebam : & sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : & non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te Domine speravi : tu exaudies me Domine Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergaudeant mihi inimici mei : & dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum : & dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniã iniquitatem meam annuntiabo : & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, & cõn-

firmati sunt super me : & multiplicati sunt qui oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi : quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus : ne discesseris à me.

Intende in adiutorium meum: Domine Deus salutis meæ.

PSALMUS 38.

DIxi, custodiam vias meas : ut non delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam : cum confisteret peccator adversum me.

Obmutui & humiliatus sum, & filui à bonis : & dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me : & in meditatione mea exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea : notum fac mihi Domine finem meum.

Et numerum dierum meorum quis est : ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos.

meos : & substantia mea , tanquam nihilum ante te.

Veruntamen uniuersa vanitas : omnis homo vivens.

Veruntamen in imagine pertransit homo: sed & frustra conturbatur.

Theaurizat : & ignorat, cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea, nonne Dominus? & substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti : amove à me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus : propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: veruntamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam Domine & deprecationem meam: auribus percipe lachrymas meas.

Ne fileas, quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus: sicut omnes partes mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquam abeam: & amplius non ero.

PSALMUS 39.

EXpectans expectavi Dominum: & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas: & eduxit me de lacu miseræ, & de luto fecis.

Et statuit supra petram pedes meos: & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum: carmen Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt: & sperabunt in Domino.

Beatus vir, cuius est nomen Domini spes eius: & non respexit in vanitates & insanias falsas.

Multa fecisti tu Domine Deus meus

meus mirabilia tua : & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annunciavi & locutus sum: multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium & oblationem noluisti : aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccato non postulasti : tunc dixi ; ecce venio.

In capite libri spiritum est de me, ut facerem voluntatem tuam : Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

Annunciavi justitiam tuam in Ecclesia magna : ecce labia mea non prohibebo, Domine tu scisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo : veritatem tuam & salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam : à consilio multo.

Tu autem Domine ne longè facias miserationes tuas à me : misericordia tua, & veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me
mala quorum non est numerus:
comprehenderunt me iniquitates
meæ; & non potui ut viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos
capitis mei: & cor meum dereliquit
me.

Complaceat tibi Domine, ut eruas
me: Domine ad adjuvandum me
respice.

Confundantur, & reveantur si-
mul qui quærent animam meam:
ut auferant eam.

Convertantur retrorsum & reve-
reantur: qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem
suam: qui dicunt mihi, Euge, euge.

Exultent & lætentur super te om-
nes quærentes te: & dicant semper;
magnificetur Dominus, qui diligunt
salutare tuum.

Ego autem mendicus sum &
pauper: Dominus sollicitus est mei.

Ad-

Adjutor meus & protector meus
tu es: Deus meus ne tardaveris.

P S A L M U S 40.

BEatus vir qui intelligit super ege-
num & pauperem: in die mala li-
berabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, & vivi-
ficet eum: & beatum faciat eum in
terra: & non tradat eum in animam
inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super le-
ctum doloris ejus: universum stratum
ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi, Domine miserere mei:
sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi:
quando morietur, & peribit nomen
ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana
loquebatur: cor ejus congregavit ini-
quitate sibi.

Egrediebatur foras: & loqueba-
tur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei : adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : nunquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ in quo speravi : qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me : & retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me : quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti : & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel à sæculo, & usque in sæculum: Fiat, fiat.

PSALMUS 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum : ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit

Sitavit anima mea ad Deum fortem vivum: quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie; ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, & confessionis: sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui, de terra Iordanis, & Hermoniim, à monte modico.

Abyssus abyssum invocat: in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui:
super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam: & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ:
dicam Deo, susceptor meus es.

Quare oblitus es mei: & quare
contristatus incedo, dum affligit me
inimicus?

Dum confringuntur ossa mea: ex-
probraverunt mihi, qui tribulant me
inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos
dies, ubi est Deus tuus: quare tristis es
anima mea, & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc
confitebor illi: salutare vultus mei, &
Deus meus.

PSALMUS 42.

Judica me Deus, & discerne causam
meam de gente non sancta: ab ho-
mine iniquo, & doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea,
quare

quare me repulisti, & quare tristis incedo? dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui lætificat juventutem meã.

Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus: quare tristis es anima mea, & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

P S A L M U S 43.

DEus auribus nostris audivimus: patres nostri annuntiaverunt nobis.

Opus quod operatus es in diebus eorum: & in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos: afflixisti populos, & expulisti eos.

Nec enim in gladio suo possederunt terram : & brachium eorum non salvavit eos.

Sed dextera tua , & brachium tuum , & illuminatio vultus tui : quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus & Deus meus : qui mandas salutes Iacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu : & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo : & gladius meus non salvabit me.

Salvasti enim nos de affligentibus nos : & odientes nos, confudisti.

In Deo laudabimur tota die : & in nomine tuo confitebimur in sæculū.

Nunc autem repulisti & confudisti nos : & non egredieris Deus in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros : & qui oderunt nos, diripiebant sibi.

Dedisti

Dedisti nos tanquam oves escarum : & in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio : & non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris : subannationem & derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus : commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est : & confusio faciei meae cooperuit me.

A voce exprobrantis & obloquentis : à facie inimici & persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos, nec obliti sumus te : & iniquè non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum : & declinasti semitas nostras à via tua.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis : & cooperuit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri:
& si expandimus manus nostras ad
Deum alienum.

Nonne Deus requiret ista? ipse
enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortifica-
mur tota die: æstimati sumus sicut
oves occisionis.

Exurge, quare obdormis Domine?
exurge, & ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis? ob-
livisceris inopiæ nostræ & tribulatio-
nis nostræ?

Quoniam humiliata est in pulvere
anima nostra: conglutinatus est in
terra venter noster.

Exurge Domine, adjuvanos: &
redime nos propter nomen tuum.

PSALMUS 44.

FRUCTAVIT cor meum verbum bo-
num: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ: ve-
lociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum: potentissime.

Specie tua & pulchritudine tua: intende, prosperè procede, & regna.

Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent: in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ confortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis: ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina à dexteris tuis in vestitu

stititu deaurato : circumdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam : & obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet rex decorem tuum : quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filia Tyri in muneribus : vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filia regis ab intus : in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam : proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia & exultatione : adducentur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui : in omni generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi

tibi in æternum: & in sæculum sæculi.

P S A L M U S 45.

DEus noster refugium & virtus: adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt & turbatæ sunt aquæ eorum: conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: sanctificavit tabernaculum suum altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna: dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini,
quæ

quæ posuit prodigia super terram:
 auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma:
 & scuta comburet igni.

Vacate & videte quoniam ego
 sum Deus: exaltabor in gentibus, &
 exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum:
 susceptor noster Deus Iacob.

PSALMUS 46.

OMnes gentes plaudite manibus:
 jubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, ter-
 ribilis: Rex magnus super omnem
 terram.

Subjecit populos nobis: & gentes
 sub pedibus nostris.

Elegit nobis hæreditatem suam:
 speciem Iacob, quem dilexit.

Ascendit Deus in jubilo: & Do-
 minus in voce tubæ.

Pfallite Deo nostro, pfallite: pfallite
 regi nostro, pfallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus:
psallite sapienter.

Regnabit Deus super gentes: Deus
sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati
sunt cum Deo Abraham: quoniam
dii fortes terræ vehementer elevati
sunt.

P S A L M U S 47.

Magnus Dominus & laudabilis
nimis: in civitate Dei nostri, in
monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ
terræ mons Sion: latera Aquilonis,
civitas regis magni.

Deus in domibus ejus cognosce-
tur: cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ con-
gregati sunt: convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt,
conturbati sunt, commoti sunt: tre-
mor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis: in spi-
ritu

ritu vehementi cōteres naves Tharſis.

Sicut audivimus, ſic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei noſtri : Deus fundavit eam in æternum.

Suſcepimus Deus miſericordiam tuam : in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: juſtitia plena eſt dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Judæ: propter judicia tua Domine.

Circumdate Sion, & complectimini eam : narrate in turribus ejus.

Ponite corda veſtra in virtute ejus: & diſtribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in ſæculum ſæculi: ipſe reget nos in ſæcula.

PSALMUS 48.

AVdite hæc omnes gentes: auribus percipite omnes, qui habitatis orbem.

Qui-

Quique terrigenæ & filii hominum: simul in unum dives & pauper.

Os meum loquetur sapientiam: & meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute sua: & in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placationem suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ: & laborabit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cùm viderit sapientes morientes: simul insipiens & stultus peribunt.

Et relinquent alienis divitias suas: & sepulchra eorum domus illorum in æternum.

Tabernacula eorum in progenie
& progenie : vocaverunt nomina
sua in terris suis.

Et homo cùm in honore esset,
non intellexit : comparatus est ju-
mentis insipientibus , & similis factus
est illis.

Hæc via illorum scandalum ipsis :
& postea in ore suo complacebunt.

Sicut oves in inferno positi sunt :
mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum justi in
matutino : & auxilium eorum vete-
rascet in inferno à gloria eorum.

Veruntamen Deus redimet ani-
mam meam de manu inferni : cùm
acceperit me.

Ne timueris, cum dives factus fue-
rit homo : & cum multiplicata fuerit
gloria domus ejus.

Quoniam cum interierit, non su-
met omnia: neque descendet cum eo
gloria ejus.

Quia

Quia anima ejus in vita ipsius benedicetur : confitebitur tibi, cùm benefeceris ei.

Introibit usque in progenies patrum suorum : & usque in æternum non videbit lumen.

Homo cum in honore esset , non intellexit : comparatus est jumentis insipientibus , & similis factus est illis.

P S A L M U S 49.

DEus deorum Dominus locutus est : & vocavit terram.

A solis ortu usque ad occasum : ex Sion species decoris ejus.

Deus manifestè veniet : Deus noster , & non filebit.

Ignis in conspectu ejus exardescet : & in circuitu ejus tempestas valida.

Advocabit cælum deforsum : & terram discernere populum suum.

Congregate illi sanctos ejus : qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiabunt cæli justitiam
ejus: quoniam Deus judex est.

Audi popule meus, & loquar;
Israel, & testificabor tibi: Deus Deus
tuus ego sum,

Non in sacrificiis tuis arguam te;
holocausta autem tua in conspectu
meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vitu-
los: neque de gregibus tuis hircos.

Quoniam meæ sunt omnes feræ
sylvæ: jumenta in montibus, &
boves.

Cognovi omnia volatilia cæli: &
pulchritudo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: meus
est enim orbis terræ, & plenitudo ejus.

Nunquid manducabo carnes tau-
rorum: aut sanguinem hircorum
potabo?

Immola Deo sacrificium laudis:
& redde altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis:
erue me

eruem te , & honorificabis me.

Peccatori autem dixit Deus: quare tu enarras justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplinam: & projecisti sermones meos retrorsum.

Si videbas furem, currebas cum eo : & cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitia : & lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum loquebaris , & adversus filium matris tuæ ponebas scandalum : hæc fecisti, & tacui.

Existimasti inique , quòd ero tui similis : arguam te, & statuam contra faciem tuam.

Intelligite hæc quæ obliviscimini Deum : nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

Sacrificiū laudis honorificabit me : & illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

PSALMUS 50.

Miserere mei Deus : secundum
magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum : dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco : & peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi , & malum coram te feci : ut justificeris in sermonibus tuis , & vincas cum judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo , & mundabor : lavabis me , & super nivem dealbabor.

Audi-

Auditui meo dabis gaudium & lætitiã:& exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatís meis:& omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : & spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me à facie tua : & spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiã salutaris tui : & spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas : & impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ : & exultabit lingua mea justitiã tuam.

Domine labia mea aperies : & os meum annunciabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : cor contritum & humili-

liatum Deus non despicias.

Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion : ut ædificentur muri Ierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes & holocausta : tunc imponent super altare tuum vitulos.

PSALMUS 51.

Quid gloriaris in malitia : qui potens es in iniquitate ?

Tota die iniustitiam cogitavit lingua tua : sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem : iniquitatem magis,quàm loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis : lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem : evellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra viventium.

Videbunt iusti & timebunt, & super

per eum ridebunt & dicent: ecce homo qui non posuit Deum adiutorem suum.

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum: & prævaluit in vanitate sua.

Ego autem sicut oliva fructifera in domo Dei: speravi in misericordia Dei in æternum, & in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti: & expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu Sanctorum tuorum.

P S A L M U S 52.

Dixit insipiens in corde suo: non est Deus.

Corrupti sunt & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.

Deus de cælo prospexit super filios hominum: ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inuti-

les facti sunt : non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem : qui devorant plebem meam, ut cibum panis?

Deum non invocaverunt : illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum, qui hominibus placent : confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israel.

PSALMUS 53.

DEus in nomine tuo salvum me fac : & in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam : auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, & fortes quæsierunt animam meam : & non proposuerunt Deum

Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : & Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis : & in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, & cōfitebor nomini tuo Domine : quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me : & super inimicos meos despexit oculus meus.

P S A L M U S 54.

EXaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam : intende mihi, & exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea : & conturbatus sum à voce inimici, & à tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates : & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me : & formido mortis cecidit super me.

Timor & tremor venerunt super

me : & contexerunt me tenebræ.

Et dixi, quis dabit mihi pennas sicut columbæ: & volabo, & requiescā?

Ecce elongavi fugiens : & mansi in solitudine.

Expectabam eum, qui salvum me fecit: à pusillanimitate spiritus & tempestate.

Præcipita Domine, divide linguas eorum : quoniam vidi iniquitatem & contradictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas : & labor in medio ejus, & injustitia.

Et non defecit de plateis ejus : usura & dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi : sustinuissem utique.

Et si is qui oderat me, super me magna locutus fuisset : abscondissem me forsitan ab eo.

Tu vero homo unanimes : dux meus & notus meus.

Qui

Qui simul mecum dulces capiebas
cibos : in domo Dei ambulavimus
cum consensu.

Veniat mors super illos : & descen-
dant in infernum viventes.

Quoniam nequitiae in habitaculis,
eorum : in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi : &
Dominus salvabit me.

Vespere, & mane, & meridiè, nar-
rabo & annuntiabo : & exaudiet vo-
cem meam.

Redimet in pace animam meam
ab his, qui appropinquant mihi : quo-
niam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, & humiliabit illos :
qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, &
non timuerunt Deum : extendit ma-
num suam in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum
ejus, divisi sunt ab ira vultus ejus : &
appropinquavit cor illius.

Moliti sunt sermones ejus super
oleum : & ipsi sunt jacula.

Iacta super Dominum curam
tuam, & ipse te enutriet : non dabit in
æternum fluctuationem iusto.

Tu verò Deus deduces eos : in pu-
teum interitus.

Viri sanguinum & dolosi, non di-
midiabunt dies suos : ego autem spe-
rabo in te Domine.

PSALMUS 55.

Miserere mei Deus, quoniam con-
culcavit me homo : tota die im-
pugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei
tota die : quoniam multi bellantes
adversum me.

Ab altitudine diei timebo : ego
vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos,
in Deo speravi : non timebo quid fa-
ciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur :
adver-

adversum me omnes cogitationes
eorum in malum.

Inhabitabunt & abscondent: ipsi
calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam,
pro nihilo salvos facies illos : in ira
populos confringes.

Deus, vitam meam annunciavi ti-
bi : posuisti lachrymas meas in con-
spectu tuo.

Sicut & in promissione tua : tunc
convertentur inimici mei retrorsum.

In quacunque die invocavero te :
ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Do-
mino laudabo sermonem : in Deo
speravi, non timebo quid faciat mihi
homo.

In me sunt Deus vota tua : quæ
reddam laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam
de morte, & pedes meos de lapsu : ut
placem coram Deo in lumine viven-
tium.

PSALMUS 56.

Miserere mei Deus, miserere mei :
quoniã in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo : donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum :
Deum qui benefecit mihi.

Misit de cælo, & liberavit me : dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam : & eripuit animam meam de medio catulorum leonum, dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma & sagittæ : & lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cælos Deus : & in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis : & incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam : & inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum : & cantabo & psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara : exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine : & psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua : & usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super caelos Deus : & super omnem terram gloria tua.

P S A L M U S 57.

SI verè utique justitiam loquimini : rectè judicate filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini : in terra injustitias manus vestrae concinnant.

Alienati sunt peccatores à vulva, erraverunt ab utero : locuti sunt falsa.

Furor illis secundum similitudinem serpentis : sicut aspidis surda, & obdurantis aures suas.

Quæ non exaudiet vocem incantantium : & venefici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum : molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devenient, tanquam aqua decurrens : intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: supercecidit ignis, & non viderunt solẽ.

Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum : sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætabitur justus, cum viderit vindictam : manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

Et dicet homo, si utique est fructus justo : utique est Deus judicans eos in terra.

PSALMUS 58.

ERipe me de inimicis meis Deus meus: & ab insurgentibus in me libera me. Eri-

Eripe me de operantibus iniquitatem: & de viris sanguinum salva me.

Quia ecce ceperunt animam meam: irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea neque peccatum meum Domine: sine iniquitate cucurri & direxi.

Exurge in occursum meum, & vide: & tu Domine Deus virtutum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes gentes: non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vesperam, & famem patientur ut canes: & circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, & gladius in labiis eorum: quoniam quis audivit?

Et tu Domine deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es:

Deus

Deus meus, misericordia ejus prævenerit me.

Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos: nequando obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua: & depone eos protector meus Domine.

Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: & comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur in consummatione: in ira consummationis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob: & finium terræ.

Convertentur ad vesperam, & famem patientur ut canes: & circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: si vero non fuerint saturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam: & exaltabo manè misericordiã tuam.

Quia

Quia factus es susceptor meus, & refugium meum : in die tribulationis meæ.

Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es : Deus meus misericordia mea.

P S A L M U S 59.

DEus repulisti nos, & destruxisti nos : iratus es, & misertus es nobis.

Commovisti terram, & conturbasti eam : sana contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura : potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem : ut fugiant à facie arcus.

Vt liberentur dilecti tui : salvum fac dextera tua, & exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : lætabor, & partabor Sichiniam, & convallem tabernaculorum metabor.

Meus est Galaad, & meus est Manasses:

nasses : & Ephraim fortitudo capitis mei.

Iuda rex meus: Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : mihi alienigenæ subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam : quis deducet me usque in Idumeam?

Nonne tu Deus qui repulisti nos : & non egredieris Deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione : quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem : & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

PSALMUS 60.

EXaudi Deus deprecationem meam : intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi : dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea :

mea: turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula : protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam : dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies : annos ejus usque in diem generationis & generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei : misericordiam & veritatem ejus quis requiret ?

Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi : ut reddam vota mea de die in diem.

P S A L M U S 61.

Nonne Deo subjecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus: susceptor meus, non movebor amplius.

Quousque irrucitis in hominem?

inter-

interficitis universi vos tanquam parieti inclinato, & maceriae depulsæ?

Veruntamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in siti: ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant.

Veruntamen Deo subjecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, & salvator meus: adjutor meus non emigrabo.

In Deo salutare meum, & gloria mea: Deus auxilii mei, & spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: Deus adjutor noster in æternum.

Veruntamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in stateris: ut decipiant ipsi de vanitate in id ipsum.

Nolite sperare in iniquitate, & rapinas

pinas nolite concupiscere : divitiæ si affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo hæc audivi, quia potestas Dei est, & tibi Domine misericordia: quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

P S A L M U S 62.

DEus Deus meus : ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea : quam multipliciter tibi caro mea tibi.

In terra deserta, & invia, & in aquosa: sic in sancto aparui tibi, ut viderem virtutem tuam & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas : labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea : & in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea : & labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum

meum, in matutinis meditabor in te:
quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum
exultabo, adhæsit anima mea post te:
me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt
animam meam, introibunt in inferio-
ra terræ: tradentur in manu gladii,
partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo, lauda-
buntur omnes, qui jurant in eo: quia
obstructum est os loquentium iniqua.

PSALMUS 63.

EXaudi Deus orationem meam
cùm deprecor: à timore inimici
eripe animam meam.

Protexisti me à conventu mali-
gnantium: à multitudine operan-
tium iniquitatem.

Quia exacuerunt, ut gladium lin-
guas suas, intenderunt arcum, rem
amaram: ut sagittent in occultis im-
maculatum.

Subitò

Subitò sagittabunt eum, & non timebunt : firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos : dixerunt, quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates : defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos : & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino , & sperabit in eo : & laudabuntur omnes recti corde.

P S A L M U S 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : & tibi reddetur votum in Hierusalem.

Exaudi orationem meam : ad te
omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt
super nos : & impietatibus nostris
tu propitiaberis.

Beatus quem elegisti & assumpsi-
sti : inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ :
sanctum est templum tuum, mirabile
in æquitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster :
spes omnium finium terræ, & in mari
longè.

Præparans montes in virtute tua,
accinctus potentia : qui conturbas
profundum maris, sonum fluctuum
ejus.

Turbabuntur gentes, & timebunt
qui habitant terminos à signis tuis :
exitus matutini & vespere delectabis.

Visitasti terram, & inebriasti eam :
multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis,
parasti

parasti cibum illorum : quoniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria multiplica gemina ejus : in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ : & campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent speciosa deserti : & exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium & valles abundabunt frumento : clamabunt, etenim hymnum dicent.

P S A L M U S 65.

Jubilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus : date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Domine : in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & psallat tibi : psalmum dicat nomini tuo.

Venite, & videte opera Dei: terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt: qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum: & auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam: & non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem & aquam: & eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocau-

locu-

locauftis : reddam tibi vota mea, quæ
diftinxerunt labia mea.

Et locutum eft os meum : in tri-
bulatione mea.

Holocauffta medullata offeram ti-
bi cum incenfo arietum : offeram ti-
bi boves cum hircis.

Venite , audite, & narrabo omnes
qui timetis Deum : quanta fecit ani-
mæ meæ.

Ad ipfum ore meo clamavi : &
exultavi fub lingua mea.

Iniquitatem fi afpexi in corde
meo : non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus : & at-
tendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus qui non amovit
orationem meam : & mifericordiam
fuam à me.

P S A L M U S 66.

DEus miferetur noſtri, & benedi-
cat nobis: illuminet vultum fuum
ſuper nos, & miferetur noſtri.

Vt cognoscamus in terra viam tuam:
in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus:
confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent gentes: quoniam
judicas populos in æquitate, &
gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus;
confiteantur tibi populi omnes: terra
dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster,
benedicat nos Deus: & metuant
eum omnes fines terræ.

PSALMUS 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimi-
ci ejus: & fugiant qui oderunt
eum, à facie ejus.

Sicut defecit fumus, deficient: sicut
fluit cera à facie ignis, sic pereant pec-
catores à facie Dei.

Et justii epulentur, & exultent in
conspectu Dei: & delectentur in læ-
titia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus : iter facite ei, qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus : turbabuntur à facie ejus, patris orphanorum, & judicis viduarum.

Deus in loco sancto suo : Deus qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine : similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus cum egredereris in conspectu populi tui : cū pertransires in deserto.

Terra mōta est, etenim cæli distillaverunt à facie Dei Sinai : à facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis Deus hæreditati tuæ, & infirmata est : tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea : parasti in dulcedine tua pauperi Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus : virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti : &
speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros,
pennæ columbæ deargentatæ : & po-
steriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit cælestis reges super
eam, nive dealbabuntur in Selmon :
mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : ut
quid suscipiamini mōtes coagulatos?

Mons in quo beneplacitum est
Deo habitare in eo : etenim Domi-
nus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus mul-
tiplex, millia lætantium : Dominus in
eis in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti capti-
vitatem : accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes : inhabitare
Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie :
prosperum iter faciet nobis, Deus sa-
lutarium nostrorum.

Deus noster Deus salvos faciendi:
& Domini Domini exitus mortis.

Veruntamen Deus confringet ca-
pita inimicorum suorum: verticem
capilli perambulantiū in delictis suis.

Dixit Dominus, ex Basan conver-
tam: convertam in profundum maris.

Vt intingatur pes tuus in sanguine:
lingua canum tuorum ex inimicis ab
ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus: in-
gressus Dei mei, regis mei, qui est in
sancto.

Prævenerunt principes conjuncti
psallentibus: in medio juvenularum
tympanistriarum.

In Ecclesiis benedicite Deo Do-
mino: de fontibus Israel.

Ibi Ben-jamin adolescentulus: in
mentis excessu.

Principes Iuda, duces eorum: prin-
cipes Zabulon, principes Nephthali.

Manda, Deus, virtuti tuæ: confir-

ma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Hierusalem: tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes quæ bella volunt; venient legati ex Ægypto: Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantate Deo: psallite Domino.

Psallite Deo, qui ascendit super cælum cæli: ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date gloriam Deo super Israel: magnificentia ejus, & virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ: benedictus Deus.

P S A L M U S 68.

Salvum me fac Deus : quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi : & non est substantia.

Veni in altitudinem maris : & tempestas demersit me.

Laboravi clamans , rauca factæ sunt fauces meæ : defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei : qui oderunt me gratis.

Confortati sunt, qui persecuti sunt me inimici mei injustè : quæ non rapui, tunc exolvebam.

Deus tu scis insipientiam meam : & delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui expectant te Domine : Domine virtutum.

Non confundantur super me : qui quærunt te, Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui op-

probrium : operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis : & peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me : & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Et operui in jejunio animam meam : & factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium : & factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur , qui sedebant in porta : & in me psallebant qui bibebant vinum.

Ego verò orationem meam ad te Domine : tempus beneplaciti Deus.

In multitudine misericordiæ tuæ exaudi me : in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto , ut non infigar : libera me ab iis qui oderunt me , & de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquæ , neque absorbeat me profundum : ne-

que urgeat super me puteus os suum.

Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam à puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, & confusionem meam: & reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes, qui tribulant me: improperium expectavit cor meum, & miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit: & qui consolaretur, & non inveni.

Et dederunt in escam meam fel: & in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum: & in retributiones, & in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant: & dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam: & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: & non intrent in iustitiam tuam.

Deleantur de libro viventium: & cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper & dolens: salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico: & magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum: cornua producentem & ungulas.

Videant

Videant pauperes & lætentur:
quærite Deum, & vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Do-
minus: & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cæli & terra: mare,
& omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion:
& ædificabuntur civitates Iuda.

Et inhabitabunt ibi: & hæreditate
acquirent eam.

Et semen fervorum ejus posside-
bit eam: & qui diligunt nomen ejus
habitabunt in ea.

P S A L M U S 69.

DEus in adjutoriū meum intende:
Domine ad adjuvandum me
festina.

Confundantur, & reveantur:
qui quærent animam meam.

Avertantur retrorsum & erubef-
cant: qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescences:
qui dicunt mihi, Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes,
qui quærunt te: & dicant semper, ma-
gnificetur Dominus, qui diligunt sa-
lutare tuum.

Ego verò egenus, & pauper sum:
Deus adjuva me.

Adjutor meus & liberator meus
es tu: Domine ne moreris.

P S A L M U S 70.

IN te Domine speravi, non confun-
dar in æternum: in iustitia tua libe-
ra me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam: & sal-
va me.

Esto mihi in Deum protectorem,
& in locum munitum: ut saluum me
facias.

Quoniam firmamentum meum:
& refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu pec-
catoris: & de manu contra legem
agentis, & iniqui.

Quoniam tu es patientia mea Do-
mine:

mine : Domine spes mea à juventute mea.

In te confirmatus sum ex utero : de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantatio mea semper : tanquam prodigium factus sum multis, & tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam : tota die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore senectutis : cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi : & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum.

Dicentes, Deus dereliquit eum, persequimini, & comprehendite eum : quia non est qui eripiat.

Deus ne elongeris à me : Deus meus in auxilium meum respice.

Confundantur & deficient detractores

hentes animæ meæ : operiantur confusione & pudore, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo : & adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiabit justitiam tuam : tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi literaturam, introibo in potentias Domini : Domine memorabor justitiæ tuæ solius.

Deus docuisti me à juventute mea : & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam & senium : Deus ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum : generationi omni quæ ventura est.

Potentiam tuam & justitiam tuam, Deus, usque in altissima, quæ fecisti magnalia : Deus quis similis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, & malas, & conversus
vivifi-

vivificasti me : & de abyssis terræ iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiam tuam : & conversus consolatus es me.

Nam & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam : Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

Exultabunt labia mea cum cantavero tibi : & anima mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam : cum confusi & reveriti fuerint, qui quærunt mala mihi.

P S A L M U S 71.

DEus judicium tuum Regi da : & justitiam tuam filio Regis.

Iudicare populum tuum in justitia : & pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo : & colles justitiam.

Iudicabit pauperes populi, & salvos faciet filios pauperum : & humiliabit calumniatorem.

Et

Et permanebit cum Sole, & ante Lunam: in generationem & generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus: & sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, & abundantia pacis: donec auferatur Luna.

Et dominabitur à mari usque ad mare: & à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes: & inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis & Insulæ munera offerent: reges Arabum & Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ: omnes gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem à potente: & pauperem cui non erat adjutor.

Parcet pauperi & inopi: & animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris & iniquitate redimet animas

animas eorum : & honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabunt de ipso semper : totæ die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super libanum fructus ejus : & florebunt de civitate, sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel : qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum : & replebitur majestate ejus omnis terra ; Fiat, fiat.

P S A L M U S 72.

Quam bonus Israel Deus : his, qui recto sunt corde !

Mei

Mei autem penè moti sunt pedes:
penè effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos: pacem
peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum:
& firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt: &
cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia: operati
sunt iniquitate, & impietate sua.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum:
transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, & locuti sunt nequitiam:
iniquitatem in excelsis locuti sunt.

Posuerunt in cælum os suum: &
lingua eorum transiit in terra.

Ideo convertetur populus meus
hic: & dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt, quomodo scit Deus:
& si est scientia in excelsis?

Ecce ipsi peccatores, & abundantes
in sæculo: obtinuerunt divitias.

Et

Et dixi, ergo sine causa justificavi
cor meum: & lavi inter innocentes
manus meas.

Et fui flagellatus tota die: & casti-
gatio mea in matutinis.

Si dicebam, Narrabo sic: ecce na-
tionem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem
hoc: labor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium Dei:
& intelligam in novissimis eorum.

Veruntamen propter dolos po-
suisti eis: deiecisti eos dū allevarentur.

Quomodo facti sunt in desolatio-
nem, subito defecerunt: perierunt
propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium Do-
mine: in civitate tua imaginem ipso-
rum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum,
& renes mei commutati sunt: &
ego ad nihilum redactus sum, &
nescivi.

Vt jumentum factus sum apud te:
& ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam,
& in voluntate tua deduxisti me: &
cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in cælo: & à
te quid volui super terram?

Defecit caro mea & cor meum:
Deus cordis mei, & pars mea Deus
in æternum.

Quia ecce, qui elongant se à te, pe-
ribunt: perdidisti omnes, qui forni-
cantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bo-
num est: ponere in Domino Deo
spem meam.

Vt annunciem omnes prædicatio-
nes tuas: in portis filiaë Sion.

PSALMUS 73.

UT quid Deus repulisti in finem:
iratus est furor tuus super oves
pascuæ tuæ?

Memor

Memor esto congregationis tuæ:
quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ:
mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eo-
rum in finem: quanta malignatus est
inimicus in sancto?

Et gloriati sunt qui oderunt te: in
medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa: & non
cognoverunt, sicut in exitu super sum-
mum.

Quasi in sylva lignorum securibus
exciderunt januas ejus in idipsum: in
securi & ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium
tuum: in terra polluerunt tabernacu-
lum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio
eorum simul: Quiescere faciamus
omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vidimus, jam non
est propheta: & nos non cognoscet
amplius.

Vsquequo Deus improperabit inimicus : irritat aduersarius nomen tuum in finem ?

Vt quid avertis manum tuam & dexteram tuam : de medio sinu tuo in finem.

Deus autem rex noster ante sæcula : operatus est salutē in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare : contribulasti capita draconū in aquis.

Tu confregisti capita draconis : dedisti eum escam populis Aethiopum.

Tu dirupisti fontes , & torrentes : tu siccasti fluuios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox : tu fabricatus es auroram, & solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ : æstatem & ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus , inimicus improperavit Domino : & populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confidentes tibi : & animas pauperum

tuo-

tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum :
quia repleti sunt, qui obscurati sunt,
terræ domibus iniquitatem.

Ne avertatur humilis factus con-
fusus : pauper & inops laudabunt no-
men tuum.

Exurge Deus, judica causam tuam,
memor esto improperiorum tuo-
rum : eorum, quæ ab insipiente sunt
tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum
tuorum : superbia eorum, qui te ode-
runt, ascendit semper.

P S A L M U S 74.

Confitebimur tibi Deus: confitebi-
mur: & invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: cum ac-
cepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, & omnes qui
habitant in ea : ego confirmavi co-
lumnas ejus.

Dixi iniquis, nolite iniquè agere :

& delinquentibus, nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus: quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: quia calix in manu Domini, vini meri plenus mixto.

Et inclinavit ex hoc in hoc; verum tamen fax ejus non est exinanita: bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum: cantabo Deo Iacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua justii.

PSALMUS 75.

Notus in Iudæa Deus: in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: & habitatio ejus in Sion. Ibi

Ibi confregit potentias arcuum:
scutum, gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à mon-
tibus æternis: turbati sunt omnes in-
sipientes corde.

Dormierunt somnum suum:& ni-
hil invenerunt omnes viri divitiarum
in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Iacob:
dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi?
ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti iudicium:
terra tremuit & quievit.

Cum exurgeret in iudicium Deus:
ut salvos faceret omnes mansuetos
terræ.

Quoniam cogitatio hominis con-
fitebitur tibi: & reliquæ cogitationis
diem festum agent tibi.

Vovete, & reddite Domino Deo
vestro: omnes qui in circuitu ejus af-
fertis munera.

Terribili & ei qui aufert spiritum principum: terribili apud reges terræ.

PSALMUS 76.

VOce mea ad Dominum clamavi: voce mea ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea: memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum, & defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos: & annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo: & exercitabar, & scopebam spiritum meum.

Nunquid in æternum projiciet Deus: aut non apponet, ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscin-

abscindet : à generatione in generationem ?

Aut obliviscetur misereri Deus : aut cōtinebit in ira sua misericordias suas ?

Et dixi, nunc coepi : hæc mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui operum Domini : quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis : & in adinventionibus tuis exercebor.

Deus in sancto via tua , quis Deus magnus sicut Deus noster ? tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam : redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Iacob & Ioseph.

Viderunt te aquæ Deus , viderunt te aquæ : & timuerunt , & turbatæ sunt abyssi.

Multitudo sonitus aquarum : vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt: vox tonitruï tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: commota est, & contremuit terra.

In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & vestigia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves populum tuum: in manu Moyfi & Aaron.

PSALMUS 77.

Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.

Quanta audivimus & cognovimus ea: & patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata à filiis eorum: in generatione altera.

Narrantes laudes Domini, & virtutes ejus: & mirabilia ejus, quæ fecit.

Et

Et suscitavit testimonium in Iacob:
legem posuit in Israel.

Quanta mandavit patribus nostris
nota facere ea filiis suis: ut cognoscat
generatio altera.

Filii qui nascentur, & exurgent:
& narrabunt filiis suis.

Vt ponant in Deo spem suam, &
non obliviscantur operum Dei: &
mandata ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum: ge-
neratio prava & exasperans.

Generatio, quæ non direxit cor
suum: & non est creditus cum Deo
spiritus ejus.

Filii Ephrem intendentes & mit-
tentes arcum: conversi sunt in die belli.

Non custodierunt testamentum Dei:
& in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum ejus:
& mirabilium ejus, quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit mi-
rabilia in terra Aegypti: in campo
Thaneos.

Interrupit mare, & perduxit eos :
& statuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diei : &
tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo : &
adaquavit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra : & de-
duxit tanquam flumina aquas.

Et appoſuerunt adhuc peccare ei :
in iram excitaverunt excelfum in ina-
quoſo.

Et tentaverunt Deum in cordi-
bus ſuis: ut peterent eſcas animabus
ſuis.

Et malè locuti ſunt de Deo : dix-
erunt, nunquid poterit Deus parare
menſam in deſerto?

Quoniam percuffit petram &
fluxerunt aquæ : & torrentes inun-
daverunt.

Nunquid & panem poterit dare:
aut parare menſam populo ſuo?

Ideo audivit Dominus, & diſtulit:
& ignis

& ignis accensus est in Iacob, & ira ascendit in Israel.

Quia non crediderunt in Deo: nec speraverunt in salutari eius.

Et mandavit nubibus de super: & januas cæli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum: & panem cæli dedit eis.

Panem Angelorum manducavit homo: cibaria misit eis in abundantia.

Transtulit Austrum de cælo: & induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes: & sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum: circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis: non sunt fraudati à desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum: & ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum : & electos Israel impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc : & non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum : & anni eorum cum festinatione.

Cùm occideret eos , quærebant eum : & revertebantur , & diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum : & Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo : & lingua sua mentiti sunt ei.

Cor autem eorum non erat rectum cum eo : nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est misericors , & propitius fiet peccatis eorum : & non disperdet eos.

Et abundavit , ut averteret iram suam : & non accendit omnem iram suam.

Et

Et recordatus est, quia caro sunt :
spiritus vadens & non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in
deserto : in iram concitaverunt eum
in inaquoso?

Et conversi sunt, & tentaverunt
Deum : & sanctum Israel excerba-
verunt.

Non sunt recordati manus ejus :
die, qua redemit eos de manu tribu-
lantis.

Sicut posuit in Aegypto signa sua :
& prodigia sua in campo Thaneos.

Et convertit in sanguinem flumi-
na eorum : & imbres eorum, ne bibe-
rent.

Misit in eos cynomyiam, & come-
dit eos : & ranam, & disperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum :
& labores eorum locustæ.

Et occidit in grandine vineas eo-
rum : & moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini jumenta eo-

rum : & possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ : indignationem, & iram, & tribulationem, immisiones per Angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, & non pepercit à morte animabus eorum : & jumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti : primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum suum : & perduxit eos, tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, & non timuerunt : & inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suæ : montem, quem acquisivit dextera ejus.

Et ejecit à facie eorum gentes : & sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum : tribus Israel.

Et tentaverunt, & exacerbaverunt Deum excelsum : & testimonia ejus non custodierunt.

Et averterunt se , & non servaverunt pactum : quemadmodum patres eorum conversi sunt in arcum pravam.

In iram concitaverunt eum in collibus suis : & in sculptilibus suis ad æmulationem eum provocaverunt.

Audivit Deus, & sprexit : & ad nihilum redegit valde Israel.

Et repulit tabernaculum Silo : tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum : & pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum : & hæreditatem suam sprexit.

Juvenes eorum comedit ignis : & virgi-

virgines eorum non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: & viduæ eorum non plorabantur.

Et excitatus est tanquam dormiens Dominus: tanquam potens crapulatus à vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Ioseph: & tribum Ephraim non elegit.

Sed elegit tribum Iuda: montem Sion quem dilexit.

Et ædificavit sicut unicornium sanctificium suum in terra: quam fundavit in sæcula.

Et elegit David servum suum, & sustulit eum de gregibus ovium: de post foetantes accepit eum.

Pascere Iacob servum suum: & Israel hæreditatem suam.

Et pavit eos in innocentia cordis sui

fui: & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

P S A L M U S 78.

DEus, venerunt gentes in hæreditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt Hierusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina fervorum tuorum, escas volatilibus cæli: carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum, tanquam aquam in circuitu Hierusalem: & non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subsannatio & illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

Vsquequo Domine irasceris in finē: accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes, quæ te non noverunt: & in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt.

Quia comederunt Iacob: & locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiae tuae : quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutaris noster, & propter gloriam nominis tui Domine libera nos: & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Ne fortè dicant in gentibus; ubi est Deus eorum? & innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Ultio sanguinis fervorum tuorum, qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundum magnitudinem brachii tui: posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improprium ipsorum, quod exprobraverunt tibi Domine.

Nos autem populus tuus & oves pascuae tuae: confitebimur tibi in saeculum

In generationem & generatio-
nem: annuntiabimus laudem tuam.

P S A L M U S 79.

Qui regis Israel, intende: qui dedu-
cis veIut ovem Ioseph.

Qui sedes super Cherubim: mani-
festare coram Ephraim, Benjamin &
Manasse.

Excita potentiam tuam: & veni, ut
salvos facias nos.

Deus virtutum converte nos: &
ostende faciem tuam, & salvi erimus.

Domine Deus virtutum: quous-
que irasceris super orationem servi
tui?

Cibabis nos pane lachrymarum:
& potum dabis nobis in lachrymis in
mensura.

Posuisti nos in contradictionem
vicinis nostris: & inimici nostri sub-
sannaverunt nos.

Deus virtutum converte nos: &
ostende faciem tuam: & salvi erimus.

Vineam

Vineam de Aegypto transtulisti:
eiecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu
ejus: plantasti radices ejus, & im-
plevit terram.

Operuit montes umbra ejus: &
arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit palmites ſuos uſque ad
mare: & uſque ad flumen propagi-
nes ejus.

Vt quid deſtruxiſti maceriam ejus:
& vindemiant eam omnes, qui præ-
tergrediuntur vineam?

Exterminavit eam aper de ſylva:
& ſingularis ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtutum convertere: reſpi-
ce de cælo, & vide, & viſita vineam
iſtam.

Et perfice eam, quam plantavit
dextera tua: & ſuper filium hominis,
quem confirmavi tibi.

Incenſa igni, & ſuffoſa: ab incre-
patione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexterae tuae : & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Et non discedimus à te: vivificabis nos, & nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum converte nos: & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

P S A L M U S 80.

EXultate Deo adjutori nostro : jubilate Deo Iacob.

Sumite psalmum, & date tympanum: psalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neomenia tuba : in insigni die solennitatis vestrae.

Quia praeceptum in Israel est : & iudicium Deo Iacob.

Testimonium in Ioseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti : linguam, quam non noverat, audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus: manus ejus in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, & liberavi te: exaudivi te in abscondito tempestatis, probavi te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus, & contesta- bor te: Israel si audieris me, non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti: dilata ostuum, & implebo illud.

Et non audivit populus meus vo- cem meam: & Israel non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum: ibunt in adinventioni- bus suis.

Si populus meus audisset me: Israel si in viis meis ambulasset.

Pro nihilo forsitan inimicos eo- rum humiliassem: & super tribulan- tes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: & erit tempus eorum in saecula.

Et cibavit eos ex adipe frumenti :
& de petra melle saturavit eos.

P S A L M U S 81.

DEus stetit in synagoga deorum : in
medio autem deos dijudicat.

Vsquequo judicatis iniquitatem :
& facies peccatorum sumitis ?

Iudicate egeno, & pupillo : humi-
lem, & pauperem justificate.

Eripite pauperem : & egenum de
manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in
tenebris ambulant : movebuntur
omnia fundamenta terræ.

Ego dixi, Dii estis : & filii excelsi
omnes.

Vos autem sicut homines morie-
mini : & sicut unus de principibus
cadetis.

Exurge Deus, judica terram : quo-
niam tu hæreditabis in omnibus gen-
tibus.

DEus quis similis erit tibi? ne taceas,
neque compescaris Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonue-
runt: & qui oderunt te extulerunt
caput.

Super populum tuum malignave-
runt consilium: & cogitaverunt ad-
versus sanctos tuos.

Dixerunt, venite, & disperdamus
eos de gente: & non memoretur no-
men Israel ultra.

Quoniam cogitaverunt unanimi-
ter: simul adversum te testamentum
disposuerunt, tabernacula Idumæo-
rum & Ismahelitæ.

Moab, & Agareni, Gebal, & Am-
mon, & Amalec: alienigenæ cum ha-
bitantibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: facti
sunt in adiutorium filiis Loth.

Fac illis sicut Madian & Sifaræ:
sicut Iabin in torrente Cisson.

Dispe-

Disperierunt in Endor : facti sunt
ut stercus terræ.

Pone principes eorum sicut Oreb
& Zeb : & Zebee, & Salmana.

Omnes principes eorum, qui dixe-
runt : Hæreditate possideamus san-
ctuarium Dei.

Deus meus pone illos, ut rotam :
& sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis, qui comburit sylvam :
& sicut flamma comburens montes.

Ita persequeris illos in tempestate
tua : & in ira tua turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia : &
quærent nomen tuum Domine.

Erubescant, & cõturbentur in sæcu-
lũ sæculi : & confundantur, & pereant.

Et cognoscant, quia nomen tibi
Dominus : tu solus altissimus in
omni terra.

P S A L M U S 83.

Quàm dilecta tabernacula tua Do-
mine virtutum : concupiscit, &

H deficit

deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, & caro mea : exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum :
& turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum :
rex meus & Deus meus.

Beati qui habitant in domo tua
Domine : in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus ex auxilium abs te :
ascensiones in corde suo disposuit
in valle lachrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator,
ibunt de virtute in virtutem :
videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi
orationem meam : auribus percipe
Deus Iacob.

Protector noster aspice Deus : &
respice in faciem Christi tui.

Quia

Quia melior est dies una in atriis
tuis: super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei
mei: magis quam habitare in taber-
naculis peccatorum.

Quia misericordiam, & veritatem
diligit Deus: gratiam & gloriam da-
bit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui am-
bulant in innocentia: Domine vir-
tutum, beatus homo qui sperat in te.

P S A L M U S 84.

Benedixisti Domine terram tuam:
avertisti captivitatem Iacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ:
operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam:
avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos Deus salutaris no-
ster: & averte iram tuam à nobis.

Nunquid in æternum irasceris no-
bis? aut extends iram tuam à gene-
ratione in generationem?

Deus tu conversus vivificabis nos:
& plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis domine misericordiam tuam:& salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus : quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : & in eos qui convertuntur ad cor.

Veruntamen prope timentes eum salutare ipsius : ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordiam & veritas obviaverunt sibi : justitia & pax osculatae sunt.

Veritas de terra orta est : & justitia de caelo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem:& terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulabit : & ponet in via gressus suos.

PSALMUS 85.

INclina Domine aurem tuam , & exaudi me : quoniam inops, & pauper sum ego.

Cu-

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum : saluum fac seruum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Domine, quoniam ad te clamavi tota die : lætifica animam serui tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.

Quoniam tu Domine suavis, & mitis: & multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe orationem meam: & intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te: quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis Domine: & non est secundum opera tua.

Omnes gentes quascunque fecisti, venient, & adorabunt coram te Domine: & glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus solus.

Deduc me Domine in via tua, & ingrediar in veritate tua: lætetur cor

meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo : & glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia misericordia tua magna est super me : & cruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me ; & Synagoga potentium quæsierunt animam meam : & non propofuerunt te in conspectu suo.

Et tu Domine Deus miserator & misericors : patiens, & multæ misericordiæ, & verax.

Respice in me, & miserere mihi : da imperium tuum puero tuo, & saluum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, & confundantur : quoniam tu Domine adiuuisti me, & consolatus es me.

PSALMUS 86.

Fundamenta ejus in montibus sanctis : diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te : civitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylonis : scientiam me.

Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus Æthiopum : hi fuerunt illic.

Nunquid Sion dicet, homo, & homo natus est in ea : & ipse fundavit eam altissimus ?

Dominus narrabit in scripturis populorum, & principum : horum qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium : habitatio est in te.

PSALMUS 87.

Domine Deus salutis meæ : in die clamavi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea:
& vita mea inferno appropinquavit.

A Estimatus sum cum descenden-
tibus in lacum: factus sum sicut ho-
mo sine adjutorio, inter mortuos li-
ber.

Sicut vulnerati dormientes in se-
pulchris, quorum non es memor
amplius: & ipsi de manu tua repulsi
sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: in
tenebrosis, & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor
tuus: & omnes fluctus tuos induxisti
super me.

Longè fecisti notos meos à me:
posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egrediebar:
oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die:
expandi ad te manus meas.

Nunquid mortuis facies mirabilia:
aut medici suscitabunt, & confitebun-
tur tibi?

Nun-

Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam : & veritatem tuam in perditione ?

Nunquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua : & justitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te Domine clamavi : & & manè oratio mea præveniet te.

Vt quid Domine repellis orationem meam : avertis faciem tuam à me ?

Pauper sum ego , & in laboribus à juventute mea : exaltatus autem , humiliatus sum , & conturbatus.

In me transfierunt iræ tuæ : & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum , & proximum : & notos meos à miseria.

P S A L M U S 88.

Misericordias Domini in æternum cantabo.

In generationem & generationem

annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti, In æternum misericordia ædificabitur in cælis: præparabitur veritas tua in eis.

Disposui testamentum electis meis, juravi David seruo meo: usque in æternum præparabo semen tuum.

Et ædificabo in generationem & generationem: sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua Domine: etenim veritatem tuam in Ecclesia sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino: similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificatur in concilio sanctorum: magnus & terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi? potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris: motum

tum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratum,
superbum: in brachio virtutis tuæ dis-
persisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra, or-
bem terræ & plenitudinem ejus tu
fundasti: aquilonem & mare tu creasti.

Thabor & Hermon in nomine
tuo exultabunt: tuum brachium cum
potentia.

Firmetur manus tua, & exaltetur
dextera tua: justitia & iudicium præ-
paratio sedis tuæ.

Misericordia & veritas præcedent
faciem tuam: beatus populus, qui scit
iubilationem.

Domine, in lumine vultus tui am-
bulabunt, & in nomine tuo exulta-
bunt tota die: & in justitia tua exalta-
buntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu
es: & in beneplacito tuo exaltabitur
cornu nostrum.

Quia Domini est assumptio nostra : & sancti Israel regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis, & dixisti: Posui adjutorium in potente ; & exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei: & brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo : & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam à facie ipsius inimicos ejus : & odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea , & misericordia mea cum ipso : & in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: & in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocabit me, Pater meus es tu: Deus meus, & susceptor salutis meæ.

Et

Et ego primogenitum ponam illum : excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordiam meam : & testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : & thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : & in judiciis meis non ambulaverint.

Si justitias meas prophanaverint : & mandata mea non custodierint.

Visitabo in virga iniquitates eorum : & in verberibus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo : neque nocebo in veritate mea.

Neque prophanabo testamentum meum : & quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo, si David mentiar : semen ejus in æternum manebit.

Et thronus ejus sicut Sol in conspectu meo: & sicut Luna perfecta in æternum, & testis in cœlo fidelis.

Tu verò repulisti & despexisti: distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: prophanasti in terra sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprimentium eum: lætificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii ejus: & non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione: & sedem ejus in terra collifisti.

Minorasti dies temporis ejus: perfudisti eum confusione.

Vsquequo Domine avertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare quæ mea substantia:
nuncuid

numquid enim vanè constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo qui vivet, & non videbit mortem: eruet animam suam de manu inferi?

Vbi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine: sicut jurasti David in veritate tua?

Memor esto Domine opprobrii servorum tuorum: (quod continui in sinu meo) multarum gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui Domine: quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in æternum:
Fiat fiat.

P S A L M U S 89.

Domine, refugium factus es nobis: à generatione in generationem.

Priusquam montes fierent, aut formaretur terra, & orbis: à sæculo usque in sæculum tu es Deus.

Ne ave, ~~...~~ hominem in humilitatem:

tem : & dixisti, convertimini filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos : tanquam dies hesternæ, quæ præterit.

Et custodia in nocte : quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Manè sicut herba transeat : manè floreat, & transeat : vespere decidat, induret, & areseat.

Quia defecimus in ira tua : & in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo : sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt : & in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur : dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentatibus octoginta anni : & amplius eorum labor & dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo : & corripiemur.

Quis novit potestatem iræ tuæ : & præ timore tuo iram tuã dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac : & eruditos corde in sapientia.

Convertere Domine , usquequo ? & deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus manè misericordiã tuã : & exultavimus , & delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus , quibus nos humiliasti : annis quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos , & in opera tua : & dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos , & opera manuum nostrarum dirige super nos : & opus manuum nostrarum dirige.

P S A L M U S 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi : in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet

Dicet Domino; susceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberabit me de laqueo venantium: & à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis à timore nocturno.

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: ab incurfu & dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

Veruntamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: Altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit
de te: ut custodiant te in omnibus viis
tuis.

In manibus portabunt te: ne forte
offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem & basiliscum am-
bulabis: & conculcabis leonem &
draconem.

Quoniam in me speravit liberabo
eum: protegam eum, quoniam cog-
novit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam
eum: cum ipso sum in tribulatione, e-
ripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum:
& ostendam illi salutare meum.

P S A L M U S 91.

BONUM est confiteri Domino: &
psallere nomini tuo altissime.

Ad annuntiandum manè miseri-
cordiam tuam: & veritatem tuam per
noctem.

In decachordo psalterio: cum can-
tico in cithara.

Quia.

Quia delectasti me Domine in factura tua : & in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua Domine ! nimis profunda factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet : & stultus non intelliget hæc.

Cùm exorti fuerint peccatores sicut fœnum : & apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem.

Vt intereant in sæculum sæculi: tu autem altissimus in æternum Dñe.

Quoniam ecce inimici tui Domine , quoniam ecce inimici tui peribunt : & dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum: & senectus mea in misericordia uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos : & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Iustus

Iustus ut palma florebit : sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini : in atriis domus Dei nostri florebut.

Adhuc multiplicabuntur in senectâ uberi : & benè patientes erunt, ut annuntient.

Quoniam rectus Dominus Deus noster: & non est iniquitas in eo.

P S A L M U S 92.

Dominus regnavit, decorem indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ: qui non commovebitur.

Parata est sedes tua ex tunc : à sæculo tu es.

Elevaverunt flumina Domine: elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos: à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis : domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

P S A L M U S 93.

DEus ultionum Dominus : Deus ultionum libere egit.

Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores Domine: usquequo peccatores gloriabuntur?

Effabuntur, & loquentur iniquitatem: loquentur omnes, qui operantur in iustitiam?

Populum tuum Domine humiliaverunt: & hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam & advenam interfecerunt : & pupillos occiderunt.

Et dixerunt , non videbit Dominus: nec intelliget Deus Iacob.

Intelligite insipientes in populos: & stulti aliquando sapite.

Qui

Qui plantavit aurem, non audiet:
aut qui finxit oculum, non cōsiderat?

Qui corripit gentes, non arguet:
qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes homi-
num: quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris
Dñe: & de lege tua docueris eum.

Vt mitiges ei à diebus malis: do-
nec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus ple-
bem suam: & hæreditatem suam non
derelinquet.

Quoadusque justitia convertatur
in iudicium: & qui juxta illam om-
nes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus
malignantes? aut quis stabit mecum
adversus operantes iniquitatem?

Ni i quia Dominus adjuvit me:
paulo minùs habitasset in inferno a-
nima mea.

Si dicebam, Motus est pes meus:
mife-

miserericordia tua Dñe adjuvabat me.

Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo : consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Nunquid adhæret tibi sedes iniquitatis : qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam justi : & sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium : & Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum , & in malitia eorum disperdet eos : disperdet illos Dominus Deus noster.

PSALMUS 94.

Venite, exultemus Domino : jubilemus Deo salutari nostro.

Præoccupemus faciem ejus in confessione : & in psalmis jubilemus ei.

Quo-

Quoniam Deus magnus Dominus: & rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ: & altitudines montium ipsius sunt.

Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud: & siccam manus ejus formaverunt.

Venite adoremus, & procidamus: & ploremus ante Dominum, qui fecit nos.

Quia ipse est Dominus Deus noster: & nos populus pascuæ ejus, & oves manus ejus.

Hodie si vocem ejus audieritis: nolite obdurare corda vestra.

Sicut in irritatione, secundum diem tentationis in deserto: ubi tentaverunt me Patres vestri: probaverunt, & viderunt opera mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi: & dixi, semper hi errant corde.

Et isti non cognoverunt vias meas:
ut juravi in ira mea, si introibunt in
requiem meam.

PSALMUS 95.

CAntate Domino canticum no-
vum: cantate Dño omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite
nomini ejus: annunciate de die in
diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam
ejus: in omnibus populis mirabilia
ejus.

Quoniam magnus Dominus, &
laudabilis nimis: terribilis est super
omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium
dæmonia: Dñus autem cælos fecit.

Confessio & pulchritudo in con-
spectu ejus: sanctimonia, & magnifi-
centia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ gentium,
afferte Domino gloriam & ho-
no-rem: afferte Domino gloriam nomi-
ni ejus. Tol-

Tollite hostias, & introite in atria
ejus: adore Dominum in atrio san-
cto ejus.

Commoveatur à facie ejus uni-
versa terra: dicite in gentibus, quia
Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui
non commovebitur: judicabit popu-
los in æquitate.

Lætentur cœli, & exultet terra,
commoveatur mare, & plenitudo e-
jus: gaudebunt campi, & omnia, quæ
in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna syl-
varum à facie Domini, quia venit:
quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquita-
te: & populos in veritate sua.

P S A L M U S 96.

Dominus regnavit: exultet terra:
lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus:
justitia & judicium correctio sedis e-
jus.

Ignis ante ipsum præcedet : & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini : à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus : & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: audivit & lætata est Sion.

Et exultaverunt filiaë Iudæ : propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum : custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo : & rectis corde
lætitia.

Lætamini justi in Dño: & confite-
mini memoriæ sanctificationis ejus.

PSALMUS 97.

CAntate Domino canticum no-
vum : quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : & bra-
chium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare
suum : in conspectu gentium revela-
vit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ:
& veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ:
salutare Dei nostri.

Iubilare Domino omnis terra:
cantate, & exultate, & psallite.

Psallite Domino in cithara, in ci-
thara & voce psalmi: in tubis ductili-
bus, & voce tubæ corneæ.

Iubilare in conspectu regis Domi-
ni: moveatur mare & plenitudo ejus,

orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul
montes exultabunt à conspectu Dñi:
quoniam venit judicare terram.

Iudicabit orbem terrarum in ju-
stitia: & populos in æquitate.

PSALMUS 98.

Dominus regnavit, irascantur po-
puli: qui sedes super Cherubin,
moveatur terra.

Dominus in Sion magnus: & ex-
celsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno,
quoniam terribile & sanctum est: &
honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones: iudicium
& iustitiam in Iacob tu fecisti.

Exaltate dominum deum no-
strum, & adorate scabellum pedum
ejus: quoniam sanctum est.

Moyfes & Aaron in Sacerdotibus
ejus: & Samuel inter eos qui invocant
nomen ejus.

Invocabant dominum, & ipse exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus: & præceptum, quod dedit illis.

Dñe deus noster tu exaudiebas eos: deus tu propitius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiones eorū.

Exaltate dñum deum nostrum, & adorate in monte sancto ejus: quoniam sanctus dominus deus noster.

P S A L M U S 99.

Jubilate deo omnis terra: servite domino in lætitia.

Introite in conspectu ejus: in exultatione.

Scitote quoniam dominus ipse est deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Populus ejus, & oves pascuæ ejus, introite portas ejus in confessione: atria ejus in hymnis, confitemini illi.

Laudate nomen ejus, quoniam suavis est dominus, in æternum mise-

ricordia ejus : & usque in generationem & generationem veritas ejus.

PSALMUS 100.

Mericordiam, & judicium : cantabo tibi Domine.

Pfallam, & intelligam in via immaculata : quando venies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis mei : in medio domus meæ.

Non proponebam ante oculos meos rem injustam : facientes prævaricationes odivi.

Non adhæsit mihi cor pravum : declinantem à me malignum non cognoscebam.

Detrahentem secretò proximo suo : hunc persequabar.

Superbo oculo & insatiabili corde : cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum : ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domus
meæ,

meæ, qui facit superbiam : qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ : ut disperderent de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

P S A L M U S 101.

Domine exaudi orationem meam : & clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam à me : in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te : velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei : & ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum ut fœnum, & aruit cor meum : quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei : adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis : factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi : & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei : & qui laudabant me, aduersum me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducabam : potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ & indignationis tuæ : quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt : & ego sicut foenum arui.

Tu autem Domine in æternum permanes : & memoriale tuum in generationem & generationem.

Tu exurgens misereberis Sion : quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus : & terræ ejus miserebuntur.

Et

Et timebunt Gentes nomen tuum
Domine, & omnes reges terræ glo-
riam tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion :
& videbitur in gloria sua.

Respexit in orationem humilium :
& non spreuit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione al-
tera : & populus qui creabitur, lau-
dabit Dominum.

Quia prospexit de excelsis sancto
suo: Dñus de cœlo in terram aspexit.

Vt audiret gemitus compedito-
rum : ut solveret filios interemptorū.

Vt annuntient in Sion nomen Do-
mini : & laudem ejus in Ierusalem.

In conveniendo populos in unum :
& reges ut ferviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suæ: pau-
citatem dierum meorū nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio die-
rum meorum : in generationem &
generationem anni tui.

Initio tu Domine terram fundasti:
& opera manuum tuarum sunt coeli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes:
& omnes sicut vestimentum vete-
rascent.

Et sicut opertorium mutabis eos,
& mutabuntur: tu autem idem ipse
es, & anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt:
& semen eorum in sæculū dirigetur.

PSALMUS 102.

Benedic anima mea Domino: &
omnia, quæ intrat me sunt, nomi-
ni sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: &
noli oblivisci omnes retributiones
ejus.

Qui propitiatur omnibus iniqui-
tatibus tuis: qui sanat omnes infirmi-
tates tuas.

Qui redimit de interitu vitam
tuam: qui coronat te in misericordia
& miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium
tuum : renovabitur ut aquilæ juven-
tus tua.

Faciens misericordias Dominus :
& judicium omnibus injuriam pa-
tientibus.

Notas fecit vias suas Moyfi : filiis
Israel voluntates suas.

Miserator & misericors Dominus :
longanimis & multum misericors.

Non in perpetuum irascetur : ne-
que in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fe-
cit nobis : neque secundum iniquita-
tes nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem
coeli à terra : corroboravit misericor-
diam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occiden-
te : longè fecit à nobis iniquitates no-
stras.

Quomodo miseretur pater filio-
rum , misertus est Dominus timentibus

bus se : quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus : homo sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic effloreat.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet: & non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno : & usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum : his qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius : ad faciendum ea.

Dominus in cælo paravit sedem suam : & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus : potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes

tes ejus : ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

P S A L M U S 103.

Benedic anima mea Domino: Domine Deus meus magnificatus es vehementer.

Confessionem & decorem induisti: amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem: qui regis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulas super pennas ventorum.

Qui facis Angelos tuos spiritus: & ministros tuos ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abyssus sicut vestimentum, amictus ejus: super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient: à

voce tonitruui tui formidabunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi : in locum, quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur : neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus : inter medium montium pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestię agri : expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres cœli habitabunt : de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis : de fructu operum tuorum fatiabitur terra.

Producens fœnum jumentis : & herbam servituti hominum.

Et educas panem de terra : & vinum lætificet cor hominis.

Vt exhilaret faciem in oleo : & panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani, quas plantavit : illic passerēs nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum : montes excelsi cervis : petra refugium herinaceis.

Fecit Lunam in tempora : Sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, & facta est nox : in ipsa pertransibunt omnes bestię sylvę.

Catuli leonum rugientes, ut rapiant : & quęrant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregati sunt : & in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum : & ad operationem suam usque ad vesperã.

Quam magnificata sunt opera tua Domine ! omnia in sapientia fecisti : impleta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, & spatiosum manibus : illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis : illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei : omnia à te expectant, ut des illis escam in tempore.

Dante te illis colligent : aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur : auferes spiritum eorum, & deficient, & in pulverem suum revertentur.

Emitte spiritum tuum, & creabuntur : & renovabis faciem terræ.

Sit gloria Domini in sæculum : lætabitur Dominus in operibus suis.

Qui respicit terram, & facit eam tremere : qui tangit montes, & fumigant.

Cantabo Domino in vita mea : psallam Deo meo quamdiu sum.

Iucundum sit ei eloquium meum : ego vero delectabor in Domino.

Defi-

Deficiant peccatores à terra, & iniqui ita ut non sint : benedic anima mea Domino.

P S A L M U S 104.

Confitemini Domino, & invocate nomen ejus : annuntiate inter gentes opera ejus.

Cantate ei, & psallite ei : narrate omnia mirabilia ejus.

Laudamini in nomine sancto ejus : lætetur cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, & confirmamini : quærite faciem ejus semper.

Mementote mirabilium ejus, quæ fecit : prodigia ejus & judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : filii Jacob electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster : in univèrsa terra judicia ejus.

Memor fuit in sæculum testamenti sui : verbi, quod mandavit in mille generationes.

Quod

Quod disposuit ad Abraham : & juramenti sui ad Isaac.

Et statuit illud Iacob in præceptū : & Israel in testamentum æternum.

Dicens , tibi dabo terram Chanaan : funiculum hæreditatis vestræ.

Cùm essent numero brevi : paucissimi & incolæ ejus.

Et pertransierunt de gente in gentem ; & de regno ad populum alterū.

Non reliquit hominem nocere eis : & corripuit pro eis reges.

Nolite tangere Christos meos : & in prophetis meis nolite malignari.

Et vocavit famem super terram : & omne firmamentum panis contrivit.

Misit ante eos virum : in servum vænundatus est Ioseph.

Humiliaverunt in compedibus pedes ejus , ferrum pertransiit animam ejus : donec veniret verbum ejus.

Eloquium Domini inflammavit eum : misit rex, & solvit eum, princeps populorum, & dimisit eum.

Constituit eum Dominum domus suæ: & principem omnis possessionis suæ.

Vt erudiret principes ejus sicut semetipsum : & senes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israel in Aegyptum: & Jacob accola fuit in terra Cham.

Et auxit populum suum vehementer : & firmavit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eorum ut odirent populum ejus : & dolum facerent in servos ejus.

Misit Moysen servum suum : Aaron, quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum, & prodigiorum in terra Cham.

Misit tenebras, & obscuravit : & non exacerbavit sermones suos.

Con-

Convertit aquas eorum in sanguinem : & occidit pisces eorum.

Edidit terra eorum ranas: in penetralibus regum ipsorum.

Dixit, & venit cœnomyia, & cinifes: in omnibus finibus eorum.

Posuit pluvias eorum grandinem: ignem comburentem in terra ipsorum.

Et percussit vineas eorum, & ficulneas eorum : & contrivit lignum finium eorum.

Dixit, & venit locusta & bruchus : cujus non erat numerus.

Et comedit omne fœnum in terra eorum : & comedit omnem fructum terræ eorum.

Et percussit omne primogenitum in terra eorum : primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento & auro: & non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in profectio-
ne

ne eorum : quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum : & ignem, ut luceret eis per noctem.

Petierunt, & venit coturnix : & pane cœli faturavit eos.

Dirupit petram, & fluxerunt aquæ : abierunt in sicco flumina.

Quoniam memor fuit verbi sancti sui : quod habuit ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione : & electos suos in lætitia.

Et dedit illis regiones gentium : & labores populorum possederunt.

Vt custodiant justificationes ejus : & legem ejus requirant.

P S A L M U S 105.

Confitemini Domino quoniam bonus : quoniam in sæculum misericordia ejus.

Quis loquetur potentias Domini :
au-

auditas faciet omnes laudes ejus?

Beati qui custodiunt judicium : & faciunt justitiam in omni tempore.

Memento nostri Domine in beneplacito populi tui : visita nos in salutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum , ad lætandum in lætitia gentis tuæ: ut lauderis cum hæreditate tua.

Peccavimus cum Patribus nostris: injustè egimus , iniquitatem fecimus.

Patres nostri in AËgypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare : mare rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum : ut notam faceret potentiam suam.

Et increpuit mare rubrum , & exsiccatum est: & deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et

Et salvavit eos de manu odientiũ :

& redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos :
unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus : & lau-
daverunt laudem ejus.

Cito fecerunt, obliti sunt operum
ejus : & non sustinuerunt consilium
ejus.

Et concupierunt concupiscentiam
in deserto : & tentaverunt Deum in
inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum :
& misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris :
Aaron sanctum Domini.

Aperta est terra, & deglutivit Da-
than : & operuit super congregatio-
nem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eo-
rum : flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb : &
adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam : in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui salvavit eos : qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit ut disperderet eos : si non Moyses electus ejus stetisset in confractione in conspectu ejus.

Vt averteret iram ejus ne disperderet eos : & pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.

Non crediderunt verbo ejus, & murmuraverunt in tabernaculis suis : non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos : ut prosterneret eos in deserto.

Et ut dejiceret semen eorum in nationibus : & dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor : & comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventionibus suis: & multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, & placavit: & cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in justitiam: in generationem & generationem, usque in sempiternum.

Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis: & vexatus est Moyses propter eos; quia exacerbaverunt spiritum ejus.

Et distinxit in labiis suis: non disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commixti sunt inter gentes, & didicerunt opera eorum, & servierunt sculptilibus eorum: & factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, & filias suas: dæmoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem: sanguinem filiorum suo-

rum & filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, & contaminata est in operibus eorum: & fornicati sunt in adinventio-nibus suis.

Et iratus est furore Dominus in populum suum: & abominatus est hæreditatem suam.

Et tradidit eos in manus gentium: & dominati sunt eorum, qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum: sæpè liberavit eos.

Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo: & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cùm tribularentur, & audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui: & poenituit eum secundùm multitudinem misericordiæ suæ.

Et

Et dedit eos in misericordias : in conspectu omnium, qui ceperant eos.

Salvos nos fac Domine Deus noster : & congrega nos de nationibus.

Vt confiteamur nomini sancto tuo : & gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israel à sæculo & usque in sæculum : & dicet omnis populus, Fiat, fiat.

P S A L M U S 106.

Confitemini Domino quoniam bonus : quoniam in sæculum misericordia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Domino, quos redemit de manu inimici : & de regionibus congregavit eos.

A solis ortu & occasu : ab aquilone, & mari.

Erraverunt in solitudine in iniquo : viam civitatis habitaculi non invenerunt.

Esurientes, & sitientes : anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad Dominum
cùm tribularentur : & de necessitati-
bus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam: ut
irent in civitatem habitationis.

Confiteantur Domino misericor-
diæ ejus : & mirabilia ejus filiis ho-
minum.

Quia satiavit animam inanem : &
animam esurientem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris & umbra
mortis : vinctos in mendicitate , &
ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia Dei:
& consilium altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in laboribus
cor eorum : infirmati sunt , nec fuit
qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum
cùm tribularentur : & de necessitati-
bus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris, & umbra
mortis : & vincula eorum dirupit.

Con-

Confiteantur Domino misericordiae ejus : & mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas aëreas : & vectes ferreos confregit.

Suscepit eos de via iniquitatis eorum : propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum : & appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : & de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum , & sanavit eos : & eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : & mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis : & annuntient opera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in navibus:
facientes operationem in aquis mul-
tis.

Ipsi viderunt opera Domini : &
mirabilia ejus in profundo.

Dixit, & stetit spiritus procellæ : &
exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad coelos, & de-
scendunt usque ad abyssos: anima eo-
rum in malis tabescebat.

Turbati sunt, & moti sunt, sicut e-
brius : & omnis sapientia eorum de-
vorata est.

Et clamaverunt ad Dominum
cùm tribularentur : & de necessitati-
bus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam ejus in au-
ram : & siluerunt fluctus ejus.

Et lætati sunt quia siluerunt : &
deduxit eos in portum voluntatis eo-
rum.

Confiteantur Domino misericor-
diæ ejus : & mirabilia ejus filiis homi-
num.

Et

Et exaltent eum in Ecclesia plebis:
& in cathedra seniorum laudent eum.

Posuit flumina in desertum : & exitus aquarum in sitim.

Terram fructiferam in falsuginem : à malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertum in stagna aquarum : & terram sine aqua in exitus aquarum.

Et collocavit illic esurientes : & constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaverunt agros , & plantaverunt vineas : & fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis , & multiplicati sunt nimis : & jumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt : & vexati sunt à tribulatione malorum , & dolore.

Effusa est contemptio super principes : & errare fecit eos in invio , & non in via.

Et adjuvit pauperem de inopia :

& posuit sicut oves familias.

Videbunt recti, & lætabuntur : & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens & custodiet hæc : & intelliget misericordias Domini?

PSALMUS 107.

PAratum cor meum, Deus, paratum cor meum : cantabo, & psallam in gloria mea.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara : exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine : & psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super cœlos misericordia tua : & usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus, & super omnem terram gloria tua : ut liberentur dilecti tui.

Salvum fac dextera tua, & exaudi me : Deus locutus est in sancto suo.

Exultabo, & dividam Sichimam : & convallem tabernaculorum dime-
tiar.

Meus

Meus est Galaad, & meus est Manasses : & Ephraim susceptio capitis mei.

Iuda rex meus : Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam ; quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus qui repulisti nos : & nō exhibis Deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione : quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem : & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

P S A L M U S 108.

DEus laudem meam ne tacueris : quia os peccatoris, & os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, & sermonibus odii circumde-

dederunt me : & expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligenter, detrahebant mihi: ego autem orabam.

Et posuerunt aduersum me mala pro bonis : & odium pro dilectione mea.

Constituere super eum peccatorem : & diabolus stet à dextris ejus.

Cùm judicatur, exeat condemnatus : & oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci : & episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani : & uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus, & mendicent : & ejiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur scelerator omnem substantiam ejus : & diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor : nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant

Fiant nati ejus in interitum : in generatione una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini : & peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, & dispareat de terra memoria eorum: pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem, & mendicum: & compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei: & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum: & intravit sicut aqua in interiora ejus, & sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur: & sicut zona, qua semper praecingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt

mihī apud Dominum: & qui loquuntur mala aduersus animam meam.

Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quia egenus, & pauper ego sum: & cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra cum declinat, ablatus sum: & excussus sum sicut locustæ.

Genua mea infirmata sunt à ieiunio: & caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me, & moverunt capita sua.

Adiua me Domine Deus meus: saluum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: & tu Domine fecisti eam.

Maledicent illi, & tu benedices: qui insurgunt in me, confundantur,

tur, servus autem tuus lætabitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudore : & operiantur sicut deploide confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo : & in medio multorum laudabo eum.

Quia astitit à dexteris pauperis : ut salvam faceret à persequentibus animam meam.

P S A L M U S 109.

Dixit Dominus Domino meo : sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos : scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion : dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum : ex utero ante luciferum genui te.

Iuravit Dominus, & non poenitebit eum : tu es sacerdos in æternum
secun-

secundum ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis : confregit
in die iræ suæ reges.

Iudicabit in nationibus, implebit
ruinas : conquassabit capita in terra
multorum.

De torrente in via bibet : propterea
exaltabit caput.

PSALMUS IIO.

Confitebor tibi Domine in toto
corde meo : in consilio iustorum
& congregatione.

Magna opera Domini : exquisita
in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus
ejus : & justitia ejus manet in sæcu-
lum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suo-
rum, misericors & miserator Domi-
nus : escam dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamen-
ti sui : virtutem operum suorum an-
nuntiabit populo suo.

Vt det illis hæreditatem gentium :
opera manuum ejus veritas , & judi-
cium.

Fidelia omnia mandata ejus , con-
firmata in sæculum sæculi: facta in ve-
ritate & æquitate.

Redemptionem misit Dominus
populo suo : mandavit in æternum
testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus :
initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facien-
tibus eum : laudatio ejus manet in
sæculum sæculi.

P S A L M U S III.

BEatus vir qui timet Dominum :
in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus :
generatio rectorum benedicetur.

Gloria & divitiæ in domo ejus : &
justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen re-
ctis: misericors, & miserator & justus.

Iucun-

Iucundus homo qui miseretur & commodat ; disponit sermones suos in iudicio : quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit iustus : ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus : non commovebitur , donec despiciat inimicos suos.

Disperfit, dedit pauperibus , iustitia ejus manet in sæculum sæculi, cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit, & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet : desiderium peccatorum peribit.

PSALMUS II2.

LAudate pueri Dominum : laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum : ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum : laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus : & super cælos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat: & humilia respicit in cælo & in terra.

Suscitans à terra inopem: & de stercore erigens pauperem.

Vt collocet eum cum principibus: cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo: matrem filiorum lætantem.

P S A L M U S 113.

IN exitu Israel de Ægypto: domus Jacob de populo barbaro.

Facta est Iudæa sanctificatio ejus: Israel potestas ejus.

Mare vidit & fugit: Iordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaverunt ut arietes: & colles sicut agni ovium.

Quid est tibi mare quod fugisti: & tu Iordanis, quia conversus es retrorsum?

Montes exultastis sicut arietes: & colles sicut agni ovium.

A facie Domini mota est terra: à facie Dei Iacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum: & rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine non nobis: sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordia tua & veritate tua: nequando dicant gentes, ubi est Deus eorum.

Deus autem noster in caelo: omnia quaecunque voluit fecit.

Simulachra gentium argentum & aurum: opera manuum hominum.

Os habent & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient: nares habent, & non odorabunt.

Manus habent, & non palpabunt: pedes habent, & non ambulabunt: non clamabunt in guttore suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea:
& om-

& omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel speravit in Domino:
adjutor eorum & protector eorū est.

Domus Aaron speravit in Domi-
no: adjutor eorum & protector eo-
rum est.

Qui timent Dominum, sperave-
runt in Domino: adjutor eorum &
protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri: &
benedixit nobis.

~~Benedixit~~ domui Israel: benedixit
domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent
Dominum: pusillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus super vos: su-
per vos & super filios vestros.

Benedicti vos à Domino: qui fecit
cælum, & terram.

Cælum cæli Domino: terram au-
tem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te Domine:
neque omnes, qui descendunt in in-
fernum.

Sed

Sed nos qui vivimus, benedicimus
 Domino: ex hoc nunc & usque in sæ-
 culum.

PSALMUS II4.

Dilexi, quoniam exaudiet Domi-
 nus: vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem suam mi-
 hi: & in diebus meis invocabo.

Circumdederunt me dolores mor-
 tis: & pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem & dolorem inve-
 ni: & nomen Domini invocavi.

O Domine libera animam meam:
 misericors Dominus, & justus, &
 Deus noster miseretur.

Custodiens parvulos Dominus:
 humiliatus sum, & liberavit me.

Convertere anima mea in requiem
 tuam: quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de
 morte: oculos meos à lachrymis, pe-
 des meos à lapsu.

Placebo Domino: in regione vi-
 vorum

P S A L M U S 115.

CRedidi, propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine quia ego servus tuus: ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: in atriis domus Domini, in medio tui Hierusalem.

PSALMUS II6.

LAudate Dominum omnes gentes : laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus : & veritas Domini manet in æternum.

PSALMUS II7.

Confitemini Domino quoniam bonus : quoniam in sæculum misericordia ejus.

Dicat nunc Israel quoniam bonus : quoniam in sæculum misericordia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : quoniam in sæculum misericordia ejus.

Dicant nunc omnes qui timent Dominum : quoniam in sæculum misericordia ejus.

De tribulatione invocavi Dominum : & exaudivit me in latitudinem Dominus.

Dominus mihi adjutor : non timebo quid faciat mihi homo.

Dominus mihi adjutor : & ego
despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in Domino:
quam confidere in homine.

Bonum est sperare in Domino:
quam sperare in principibus.

Omnes gentes circuierunt me : &
in nomine Domini quia ultus sum in
eos.

Circumdantes circumdederunt
me : & in nomine Domini quia ul-
tus sum in eos.

Circumdederunt me sicut apes, &
exarserunt sicut ignis in spinis : & in
nomine Domini quia ultus sum in
eos.

Impulsus everfus sum : ut caderem :
& Dominus suscepit me.

Fortitudo mea, & laus mea Domi-
nus : & factus est mihi in salutem.

Vox exultationis, & salutis : in ta-
bernaculis justorum.

Dextera Domini fecit virtutem :

L

dexte-

dextera Domini exaltavit me: dextera Domini fecit virtutem.

Non moriar, sed vivam: & narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus: & morti non tradidit me.

Aperite mihi portas justitiæ, ingressus in eas confitebor Domino: hæc porta Domini, justi intrabunt in eam.

Confitebor tibi quoniam exaudisti me: & factus es mihi in salutem.

Lapidem quem reprobaverunt ædificantes: hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud: & est mirabile in oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dominus: exulemus, & lætemur in ea.

O Domine salvum me fac, ô Domine bene prosperare: benedictus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini: Deus Dominus, & illuxit nobis.

Constituete diem solemnem in
condensis : usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, & confitebor ti-
bi : Deus meus es tu, & exaltabo te.

Confitebor tibi, quoniam exaudi-
sti me : & factus es mihi in salutem.

Confitemini Domino quoniam
bonus : quoniam in sæculum mise-
ricordia ejus.

P S A L M U S 118.

BEati immaculati in via : qui am-
bulant in lege Domini.

Beati, qui scrutantur testimonia
ejus : in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniqui-
tatem : in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti : mandata tua custo-
diri nimis.

Vtinam dirigantur viæ meæ : ad
custodiendas justifications tua .

Tunc non confundar : cum per-
spexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cor-
dis :

dis: in eo quod didici iudicia iustitiæ
tuæ.

Iustificationes tuas custodiam:
non me derelinquas usquequaque.

IN quo corrigit adolescentior viam
suã? in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te:
ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia
tua: ut non peccem tibi.

Benedictus es Domine: doce me
iustificationes tuas.

In labiis meis: pronuntiavi omnia
iudicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum de-
lectatus sum: sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor: &
considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor:
non obliviscar sermones tuos.

REtribue servo tuo, vivifica me: &
custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos: & confi-
derabo

derabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : non abscondas à me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas : in omni tempore.

Increpasti superbos : maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium & contemptum : quia testimonia tua exquisivi.

Etenim federunt principes, & adversum me loquebantur : servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam & testimonia tua meditatio mea est : & consilium meum justificationes tuæ.

ADhæsit pavimento anima mea : vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas annuntiavi, & exaudisti me : doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me : & exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ trædio : confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me : & de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi : judicia tua non sum oblitus.

Adhæsit testimoniis tuis Domine : noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri : cum dilatasti cor meum.

LEgem pone mihi Domine viam justificationum tuarum : & exquiseram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam : & custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum : quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua : & non in avaritiam.

Averte

Averte oculos meos ne videant
vanitatem : in via tua vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum :
in timore tuo.

Amputa opprobrium meum,
quod suspicatus sum : quia iudicia tua
jucunda.

Ecce concupivi mandata tua : in
æquitate tua vivifica me.

ET veniat super me misericordia
tua Domine : salutare tuum se-
cundum eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus
mihi verbum : quia speravi in sermo-
nibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum
veritatis usquequaque : quia in judi-
ciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper :
in sæculum & in sæculum sæculi.

Et ambulabam in latitudine : quia
mandata tua exquisivi.

Et loquebar de testimoniis tuis in

conspectu regum: & nō confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis:
quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua quæ dilexi: & exercebor in justificationibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo:
in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agebant usquequaque: à lege autem tua non declinavi.

Memor fui iudiciorum tuorum à sæculo Domine: & consolatus sum.

Defectio tenuit me: pro peccatoribus derelipientibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant justificationes tuæ: in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui Domine: & custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi: quia justificationes tuas exquisivi.

Portio mea Domine: dixi custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secundum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas: & converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum, & non sum turbatus: ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me: & legem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi: super iudicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te: & custodientium mandata tua.

Misericordia tua Domine plena est terra: justificationes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo Domine: secundum verbum tuum.

Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me: quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer, ego deliqui:
propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu: & in bonitate tua doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorū: ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi, quia humiliasti me: ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: super millia auri & argenti.

MANUS tuæ fecerunt me & plasmaverunt me: da mihi intellectum, & discam mandata tua.

Qui timent te videbunt me & lætabuntur: quia in verba tua super-speravi.

Cognovi Domine quia æquitas judicia tua: & in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut console-

tur me : secundum eloquium tuum
feruo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ,
& vivam : quia lex tua meditatio
mea est.

Confundantur superbi, quia injuste
iniquitatem fecerunt in me : ego au-
tem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te :
& qui noverunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in ju-
stificationibus tuis : ut non confundar.

Defecit in salutare tuum anima
mea : & in verbum tuum super-
speravi.

Defecerunt oculi mei in eloquium
tuum : dicentes, quando consolabe-
ris me.

Quia factus sum sicut uter in prui-
na : justificationes tuas non sum ob-
litus.

Quot sunt dies servi tui : quando
facies de persequentibus me judiciū?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes : sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas : iniquè persecuti sunt me, adjuva me.

Paulò minus consummaverunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundùm misericordiam tuam vivifica me : & custodiam testimonia oris tui.

IN æternum Domine : verbum tuum permanet in cœlo.

In generationem & generationem veritas tua : fundasti terram, & permanet.

Ordinatione tua perseverat dies : quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditatio mea est : tunc fortè periissem in humilitate mea.

In æternũ non obliviscar justificationes tuas : quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac :

quo-

quoniã justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt: peccatores ut
perderet me: testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi fi-
nem: latum mandatum tuum nimis.

Quomodo dilexi legem tuam Do-
mine: tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem
me fecisti mandato tuo: quia in æter-
num mihi est.

Super omnes docentes me intel-
lexi: quia testimonia tua meditatio
mea est.

Super fenes intellexi: quia manda-
ta tua quæfivi.

Ab omni via mala prohibui pe-
des meos: ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi: quia
tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis elo-
quia tua: super mel ori meo?

A mandatis tuis intellexi: propte-
rea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum
tuum: & lumen semitis meis.

Iuravi, & statui: custodire iudicia
iustitiæ tuæ.

Humiliatus sum usquequaque Do-
mine: vivifica me secundum verbum
tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita
fac Domine: & iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis sem-
per: & legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mi-
hi: & de mandatis tuis non erravi.

Hereditate acquisivi testimonia
tua in æternum: quia exultatio cordis
mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas
justificationes tuas in æternum: pro-
pter retributionem.

Iniquos odio habui: & legem tuam
dilexi.

Adjutor, & susceptor meus es tu:
& in verbum tuum supersperavi.

Declinate à me maligni: & scruta-
bor mandata Dei mei.

Suscipe me secundùm eloquium
tuum, & vivam: & non confundas
me ab expectatione mea.

Adjuva me, & salvus ero: & medi-
tabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à ju-
diciis tuis: quia injusta cogitatio eorũ.

Prævaricantes reputavi omnes
peccatores terræ: ideo dilexi testimo-
nia tua.

Confige timore tuo carnes meas:
à judiciis enim tuis timui.

FEci iudicium & justitiam: non tra-
das me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum:
non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare
tuum: & in eloquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm mi-
sericordiam tuam: & justificationes
tuas doce me.

Servus tuus sum ego : da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi Domine : dissipaverunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua: super aurum & topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar : omnem viam iniquam odio habui.

Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat : & intellectum dat parvulis.

Os meum aperui , & attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, & miserere mei: secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum : & non dominetur mei omnis iniustitia.

Redime me à calumniis hominum : ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servū tuum: & doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legē tuā.

Justus es Domine: & rectum iudicium tuum.

Mandasti justitiam testimonia tua: & veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer: & servus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego & contemptus: justificationes tuas non sum oblitus.

Iustitia tua, iustitia in æternum: & lex tua veritas.

Tribulatio, & angustia invenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum: intellectum da mihi, & vivam.

Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine: justificationes tuas requiram.

Clamavi

Clamavi ad te, saluum me fac : ut
custodiam mandata tua.

Præveni in maturitate, & clamavi:
quia in verba tua supersperavi.

Prævenerunt oculi mei ad te dilu-
culo: ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum mi-
sericordiam tuam Domine: & secun-
dum iudicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persequen-
tes me iniquitati: à lege autem tua
longe facti sunt.

Prope estu Domine: & omnes
viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis:
quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, & eripe
me: quia legem tuam non sum
oblitus.

Iudica iudicium meum, & redime
me: propter eloquiū tuū vivifica me.

Longe à peccatoribus salus: quia
iustificationes tuas non exquisierunt.

Mise-

Misericordiæ tuæ multæ Domine:
secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, & tribulant me : à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes, & tabescebam : quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi Domine: in misericordia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas : in æternum omnia iudicia justitiæ tuæ.

PRincipes persecuti sunt me gratis : & à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua : sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, & abominatus sum : legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi : super iudicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem
tuam: & non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum Do-
mine: & mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia
tua: & dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua, & testimo-
nia tua: quia omnes viæ meæ in con-
spectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in
conspectu tuo Domine: juxta e-
loquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspe-
ctu tuo: secundum eloquium tuum
eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum:
cum docueris me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquiū
tuū: quia omnia mandata tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: quo-
niam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum Domi-
ne: & lex tua meditatio mea est.

Vivet

Vivet anima mea, & laudabit te:
& iudicia tua adjuvabunt me.

Erravi, sicut ovis, quæ periit: quæ-
re servum tuum, quia mandata tua
non sum oblitus.

CANTICVM GRADVVM.

P S A L M U S II9.

AD Dominum cum tribularer
clamavi: & exaudivit me.

Domine libera animam meam à
labiis iniquis: & à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid appona-
tur tibi: ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ: cum car-
bonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus
prolongatus est, habitavi cum habi-
tantibus Cedar: multum incola fuit
anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram
pacificus: dum loquebar illis, impug-
nabant me gratis.

CAN-

CANTICVM GRADVVM.

PSALMUS 120.

LEvavi oculos meos in montes: unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino: qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotionem pedem tuum: neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neque dormiet: qui custodit Israel.

Dominus custodit te: Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum: ex hoc nunc, & usque in sæculum.

CANTICVM GRADVVM.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt
mihi: in domum Domini ibimus.
Stantes erant pedes nostri: in atriis
tuis Hierusalem.

Hierusalem, quæ ædificatur ut ci-
uitas: cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tri-
bus Domini: testimonium Israel ad
confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judi-
cio: sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Hieru-
salem: & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: & abun-
dantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos
meos: loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei no-
stri: quæ sivi bona tibi.

CANTICVM GRADVVM.

PSALMUS 121.

AD te levavi oculos meos : qui habitas in coelis.

Ecce sicut oculi fervorum : in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ : ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri.

Miserere nostri Domine, miserere nostri : quia multum repleti sumus despectione.

Quia multum repleta est anima nostra : opprobrium abundantius, & despectio superbis.

CANTICVM GRADVVM.

PSALMUS 122.

Nisi quia Dominuserat in nobis, dicat nunc Israel : nisi quia Dominus erat in nobis.

Cum exurgerent homines in nos, fortè vivos deglutissent nos.

Cum

Cùm irasceretur furor eorum in nos : forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransiuit anima nostra : forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus: qui non dedit nos in captionem dentibus eorū.

Anima nostra sicut passer erepta est : de laqueo venantium.

Laqueus contritus est : & nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini: qui fecit cælum & terram.

CANTICVM GRADVVM.

P S A L M U S 124.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commovebitur in æternum, qui habitat in Hierusalē.

Montes in circuitu ejus, & Dominus in circuitu populi sui : ex hoc nunc & usque in sæculum.

Quia non relinquet Dominus vir-

M

gam

gam peccatorum super sortem iustorum : ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Benefac Domine bonis : & rectis corde.

Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem : pax super Israel.

CANTICVM GRADVVM.

PSALMUS 125.

IN convertendo Dñus captivitatem Sion : facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum : & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes : magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum : facti sumus lætantes.

Converte Domine captivitatem nostram : sicut torrens in austro.

Qui seminant in lachrimis : in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant: mittentes semina sua.

Ve

Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos.

CANTICVM GRADVVM.

P S A L M U S 126.

Nisi Dominus ædificaverit domum: in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem: frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: ecce hæreditas domini, filii; merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis: ita filii excussorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

CANTICVM GRADVVM.

PSALMUS 127.

BEati omnes, qui timent Dominum : qui ambulant in vijs ejus.

Labores manuũ tuarum quia manducabis : beatus es, & bene tibi erit.

Vxor tua sicut vitis abundans : in lateribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivarum : in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo : qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion : & videas bona Hierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum : pacem super Israel.

CANTICVM GRADVVM.

PSALMUS 128.

Sæpe expugnaverunt me à juventute mea : dicat nunc Israel.

Sæpe expugnaverunt me à juventute mea : etenim non potuerunt mihi.

Supra

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidit cervices peccatorum: confundantur & convertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectorum: quod priusquam evellatur, exaruit.

De quo non implevit manum suam qui metit, & sinum suum qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteribant, benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

CANTICVM GRADVVM.

P S A L M U S 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes: in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine: Domine quis sustinebit?

M 3

Quia

Quia apud te propitiatio est : & propter legem tuam sustinui te Dñe.

Sustinuit anima mea in verbo ejus : speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem : speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia : & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel : ex omnibus iniquitatibus ejus.

CANTICVM GRADVVM.

PSALMUS 130.

Domine non est exaltatum cor meum : neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis : neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam : sed exaltavi animam meam.

Sicut ab lactatus est super matrem suam : ita retributio in anima mea.

Speret Israel in Domino : ex hoc nunc & usque in sæculum.

CAN-

CANTICVM GRADVVM.

PSALMUS 131.

Memento Domine David : &
omnis mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino: votum vo-
vit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum do-
mus meæ: si ascendero in lectum stra-
ti mei.

Si dederō somnum oculis meis: &
palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis, do-
nec inveniam locum Domino: ta-
bernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata:
invenimus eam in campis sylvæ.

Introibimus in tabernaculum
ejus: adorabimus in loco, ubi stete-
runt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam:
tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam:
& sancti tui exultent.

Propter David servum tuum: non
avertas faciem Christi tui.

Iuravit Dominus David veritatem,
& non frustrabitur eum: de fructu
ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamen-
tum meum: & testimonia mea hæc
quæ docebo eos.

Et filii eorum usque in sæculum:
sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion:
elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæ-
culi: hic habitabo quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedi-
cam: pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari:
& sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David: pa-
ravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione:
super ipsum autem efflorescit sanctifi-
catio mea.

CANTICVM GRADVVM.

P S A L M U S 132.

ECce quam bonum, & quam jucundum: habitare fratres in unum.

Sicut unguentum in capite: quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti ejus: sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem: & vitam usque in sæculum.

CANTICVM GRADVVM.

P S A L M U S 133.

ECce nunc benedicite Domino: omnes servi Domini.

Qui statis in domo Domini: in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras: in sancta: & benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion: qui fecit caelum & terram.

ALLELUIA.

PSALMUS 134.

LAudate nomen Domini: laudate
serui Dominum.

Qui statis in domo Domini, in
atriis domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus
Dominus: psallite nomini ejus, quo-
niam suave.

Quoniam Iacob elegit sibi Do-
minus: Israel in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quòd magnus
est Dominus: & Deus noster præ om-
nibus dijs.

Omnia quæcunque voluit, Do-
minus fecit in cælo, & in terra: in ma-
ri, & in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ:
fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris
suis: qui percussit primogenita Æ-
gypti ab homine usque ad pecus.

Et misit signa, & prodigia in medio
tui

tui Aegypti: in Pharaonem, & in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas: & occidit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæorum, & Og regem Basan: & omnia regna Chanaan.

Et dedit terram eorum hæreditatem: hæreditatem Israel populo suo.

Domine nomen tuum in æternum: Domine memoriale tuum in generationem & generationem.

Quia judicabit Dominus populū suum: & in servis suis deprecabitur.

Simulachra gentium, argentum & aurum: opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient: neque enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel benedicite Domi-

no: domus Aaron benedicite Dño.

Domus Levi benedicite Domino:
qui timetis Dñum, benedicite Dño.

Benedictus Dominus ex Sion: qui
habitat in Hierusalem.

A L L E L V I A.

PSALMUS 135.

Confitemini Domino quoniam
bonus: quoniam in æternum mi-
sericordia ejus.

Confitemini Deo Deorum: quo-
niam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino Domino-
rum: quoniam in æternum miseri-
cordia ejus.

Qui facit mirabilia magna solus:
quonia in æternum misericordia ejus.

Qui fecit cœlos in intellectu: quo-
niam in æternum misericordia ejus.

Qui firmavit terram super aquas:
quoniam in æternum, &c.

Qui fecit luminaria magna: quo-
niam in æternum misericordia ejus.

Solem.

Solem in potestatem diei : quoniam in æternum misericordia ejus.

Lunam , & stellas in potestatem noctis : quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum : quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui eduxit Israel de medio eorum : quoniam in æternum misericordia ejus.

In manu potenti, & brachio excelso : quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui divisit Mare rubrum in divisiones : quoniam in æternum misericordia ejus.

Et eduxit Israel per medium ejus : quoniam in æternum misericordia ejus.

Et excusit Pharaonem , & virtutem ejus in Mari rubro : quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui traduxit populũ suum per desertum : quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui percussit reges magnos : quoniam in æternum misericordia ejus.

Et occidit reges fortes : quoniam in æternum misericordia ejus.

Sehon regem Amorrhæorum : quoniam in æternū misericordia ejus.

Et Og regem Basan : quoniam in æternum misericordia ejus.

Et dedit terram eorum hæreditatem : quoniam in æternum misericordia ejus.

Hæreditatem Israël servo suo : quoniam in æternum misericordia ejus.

Quia in humilitate nostra memor fuit nostri : quoniam in æternum misericordia ejus.

Et redemit nos ab inimicis nostris : quoniã in æternum misericordia ejus.

Qui dat escam omni carni : quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Deo cœli : quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino Domino-
rum:

sum: quoniam in æternum misericordia ejus.

P S A L M U S 136.

SVper flumina Babylonis, illic fedimus & flevimus: dum recordaremur tui Sion.

In salicibus in medio ejus: suspendimus organa nostra.

Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos: verba cationum.

Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodo cantabimus canticum Domini: in terra aliena?

Si oblitus fuero tui Hierusalem: oblivioni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui.

Si non proposuero Hierusalem: in principio lætitiæ meæ.

Memor esto Domine filiorum Edom: in die Hierusalem.

Qui dicunt, exinanite, exinanite:
usque ad fundamentum in ea.

Filia Babylonis misera: beatus qui
retribuet tibi retributionem tuam,
quam retribuisti nobis.

Beatus, qui tenebit: & allidet par-
vulos suos ad petram.

PSALMUS 137.

Confitebor tibi Domine in toto
corde meo: quoniam audisti ver-
ba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam
tibi: adorabo ad templum sanctum
tuum, & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, & veritate
tua: quoniam magnificasti super om-
ne, nomen sanctum tuum.

In quacunque die invocavero te,
exaudi me: multiplicabis in anima
mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes
reges terræ: quia audierunt omnia
verba oris tui.

Et cantent in viis Domini : quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus , & humilia respicit : & alta à longè cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me : & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me , Domine misericordia tua in sæculum : opera manuum tuarum ne despicias.

P S A L M U S 138.

Domine probasti me , & cognovisti me : tu cognovisti sessionem meam, & resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longe : semitam meam , & funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti : quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Domine tu cognovisti omnia

nia, novissima & antiqua: tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, & non potero ad eam.

Quo ibo à spiritu tuo: & quo à facie tua fugiam?

Si ascendero in cælum, tu illic es: si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo: & habitavero in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua.

Et dixi forsitan tenebræ conculcabit me: & nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meæ.

Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua,

& ani-

& anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto : & substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur : dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem honorificati sunt amici tui Deus : nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur : exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores : viri sanguinum declinate à me.

Quia dicitis in cogitatione : accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te Domine, oderam : & super inimicos tuos tabescebam.

Perfecto odio oderam illos : inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum:

meum: interroga me, & cognosce femitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est: & deduc me in via æterna.

PSALMUS 139.

ERipe me Domine ab homine malo: à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: tota die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino, Deus meus es tu: exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

Domine , Domine virtus salutis
meæ : obumbrasti super caput meum
in die belli.

Ne tradas me Domine à desiderio
meo peccatori : cogitaverunt contra
me, ne derelinquas me, ne fortè exal-
tentur.

Caput circuitus eorum : labor la-
biorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones , in ig-
nem dejicies eos : in miseriis non sub-
sistent.

Vir linguosus non dirigetur in ter-
ra : virum injustum mala capient in
interitu.

Cognovi quia faciet Dominus ju-
diciam inopis : & vindictam pauperum.

Veruntamen justi confitebuntur
nomini tuo : & habitabunt recti cum
vultu tuo.

P S A L M U S 140.

Domine clamavi ad te, exaudi me :
intende voci meæ, cum clamave-
ro ad te.

Di-

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo. elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiã ori meo: & ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ: ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: & non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, & increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: absorpti sunt juncti petræ iudices eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt: sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te Domine, Domine
oculi

Oculi mei, in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi: & à scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: singulariter sum ego, donec transeam.

P S A L M U S 141.

VOce mea ad Dominum clamaui: voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam: & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum: & tu cognovisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam: absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam: & non erat qui cognosceret me.

Periit fuga à me: & non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine, dixi : tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam : quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persequentibus me : quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo : me expectant iusti donec retribuas mihi.

PSALMUS 142.

Domine exaudi orationem meam, auribus percipe obsecrationem meam : in veritate tua exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam : humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi : & anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorū, meditatatus sū in omnibus operibus tuis : in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me Domine : defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me : & similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericordiam tuam : quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem : quia ad te levavi animam meā.

Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi : doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : propter nomen tuum Dñe vivificabis me in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam : & in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant ani-

manam meam : quoniam ego servus tuus sum.

PSALMUS 143.

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium : & digitos meos ad bellum.

Misericordia mea & refugium meum : susceptor meus, & liberator meus.

Protektor meus, & in ipso speravi: qui subdit populum meum sub me.

Domine quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: dies ejus sicut umbra prætereunt.

Domine inclina cœlos tuos, & descende: tange montes & fumigabunt.

Fulgura coruscationem, & dissipabis eos: emitte sagittas tuas, & conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis multis:
de

de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem : & dextera eorum, dextera iniquitatis.

Deus canticum novum cantabo tibi : in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus: qui redemisti David servum tuum, de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem : & dextera eorum dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novellæ plantationes : in juventute sua.

Filiæ eorum compositæ : circumornatæ, ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena : eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum foetosæ, abundantes in egressibus suis: boves eorum crassæ.

Non est ruina maceræ: neq; transitus,

situs, neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt: beatus populus, cujus Dominus Deus ejus.

PSALMUS 144.

EXaltabo te Deus meus rex: & benedicam nomini tuo in sæculum, & in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedicam tibi: & laudabo nomen tuum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magnus Dñus & laudabilis nimis: & magnitudinis ejus non est finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua: & potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur: & mirabilia tua nar-
rabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent: & magnitudinem tuam nar-
rabunt.

Memoriam abundantia suavitatis

tis tuæ eructabunt: & iustitia tua exultabunt.

Miserator & misericors Dominus: patiens & multum misericors.

Suavis Dominus universis: & miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi Domine omnia opera tua: & sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: & potentiam tuam loquentur.

Vt notam faciant filiis hominum potentiam tuam: & gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum regnum omnium sæculorum: & dominatio tua in omni generatione & generatione.

Fidelis Dñus in omnibus verbis suis: & sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt: & erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant Domine: & tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam : & im-
ples omne animal benedictione.

Iustus Dñus in omnibus viis suis :
& sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus in-
vocantibus eum : omnibus invocan-
tibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet :
& deprecationem eorum exaudiet,
& salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligen-
tes se : & omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur
os meum : & benedicat omnis caro
nomini sancto ejus in sæculum, & in
sæculum sæculi.

PSALMUS 145.

LAuda anima mea Dominum, lau-
dabo Dominum in vita mea: psal-
lam Deo meo quamdiu fuero.

Nolite confidere in principibus :
in filiis hominum, in quibus non est
salus.

Exibit spiritus ejus, & revertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus, cujus Deus Iacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius: qui fecit cœlum & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in sæculum, facit judicium injuriam patientibus: dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos: Dominus illuminat cœcos.

Dominus erigit elisos: Dominus diligit justos.

Dominus custodit advenas, pupillum, & viduam suscipiet: & vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dñus in sæcula Deus tuus Sion: in generationem & generationē.

P S A L M U S 146.

LAudate Dominum, quoniam bonus est psalmus: Deo nostro sit jucunda decoraque laudatio.

Ædificans Hierusalem Dominus :
dispersiones Israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde : & alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum : & omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, & magna virtus ejus : & sapientiæ ejus non est numerus.

Suscipiens mansuetos dñus: humilians autem peccatores usq; ad terrã.

Præcinite domino in confessione: psallite deo nostro in cithara.

Qui operit cœlum nubibus: & parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus scœnũ: & herbam servituti hominum.

Qui dat jumentis escam ipsorum: & pupillis corvorum invocãtibus eũ.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit : nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est domino super
timen-

timentes eum: & in eis qui sperant super misericordia ejus.

PSALMUS 147.

LAuda Hierusalem Dominum: lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crySTALLUM suam sicut buccellas: ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbū suum, & liquefaciet ea: flabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Iacob: justitias, & judicicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi: & judicicia sua non manifestavit eis.

LAudate Dominum de cælis: laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli ejus: laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum sol & luna: laudate eum omnes stellæ & lumen.

Laudate eum cæli cælorum: & aquæ omnes quæ super cælos sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandavit, & creata sunt.

Statuit ea in æternum, & in sæculum sæculi: præceptum posuit, & non præteribit.

Laudate Dominum de terra: dracones & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: quæ faciunt verbû ejus.

Montes, & omnes colles: ligna fructifera, & omnes cedri.

Bestiæ, & univèrsa pecora: serpentes, & volucres pennatæ.

Reges

Reges terræ, & omnes populi :
principes, & omnes iudices terræ.

Iuvenes, & virgines, senes, cum ju-
nioribus laudent nomen Domini :
quia exaltatum est nomen eius solius.

Confessio eius super cælum & ter-
ram : & exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius : fi-
liis Israel, populo appropinquanti sibi.

P S A L M U S 149.

CAntate Domino canticum no-
vum : laus eius in Ecclesia san-
ctorum.

Lætetur Israel in eo, qui fecit eum :
& filia Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro : in
tympano, & psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino
in populo suo : & exaltabit mansue-
tos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria : læta-
buntur in cubilibus suis.

Exultationes Dei in gutture eorum :

& gladii ancipites in manibus eorū.

Ad faciendam vindictam in nationibus : increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus : & nobiles eorum in manicis ferreis.

Vt faciant in eis iudicium conscriptum : gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

PSALMUS 150.

LAudate Dominum in sanctis ejus :
laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus :
laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ : laudate eum in psalterio, & cithara.

Laudate eum in tympano, & choro :
laudate eum in chordis & organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus :
laudate eum in cymbalis jubilationis ;
omnis spiritus laudet Dominum.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.

Benedicite omnia opera Domini
Domino : laudate & superexalta-
te eum in sæcula.

Benedicite Angeli Domini Do-
mino : benedicite cæli Domino.

Benedicite aquæ omnes quæ su-
per cælos sunt Domino : benedicite
omnes virtutes Domini Domino.

Benedicite sol & luna Domino :
benedicite stellæ cæli Domino.

Benedicite imber & ros Domino :
benedicite omnis spiritus Dei Dño.

Benedicite ignis & æstus Domino :
benedicite frigus & æstus Domino.

Benedicite rores & pruina Dño :
benedicite gelu & frigus Domino.

Benedicite glacies & nives Dño :
benedicite noctes & dies Domino.

Benedicite lux & tenebræ Dño :
benedicite fulgura & nubes Domino.

Benedicat terra Dominum : lau-
det & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite montes & colles Domino: benedicite uniuersa germinantia in terra Domino.

Benedicite fontes Domino: benedicite maria & flumina Domino.

Benedicite cete & omnia quæ moventur in aquis Domino: benedicite omnes volucres cœli Domino.

Benedicite omnes bestiæ & pecora Domino: benedicite filii hominum Domino.

Benedicat Israel Dominum: laudet & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdotes Domini Domino: benedicite serui Domini Domino.

Benedicite spiritus & animæ iustorum Domino: benedicite sancti & humiles corde Domino.

Benedicite Anania, Azaria, Misael Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

Benedicamus Patrem & Filium,

cum

cum sancto Spiritu : laudemus & superexaltemus eum in sæcula.

Benedictus es Domine in firmamento cœli : laudabilis & gloriosus & superexaltatus in sæcula.

CANTICUM ESAIAE.

Confitebor tibi Domine , quoniam iratus es mihi : conversus est furor tuus, & consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus, fiducia-
liter agam & non timebo,

Quia fortitudo mea, & laus mea
Dñus: & factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris: & dicetis in die illa.

Confitemini Domino: & invocate nomen ejus.

Notas facite in populis ad inventiones ejus : mementote quoniam excelsum est nomen ejus.

Cantate Domino quoniam magnificè fecit : annunciate hoc in universa terra.

Domine vim patior, responde pro
pro me : quid dicam ? aut quid re-
spondebit mihi cum ipse fecerim ?

Recogitabo tibi omnes annos
meos : in amaritudine animæ meæ.

Domine si sic vivitur, & in talibus
vita spiritus mei, corripies me & vivi-
ficabis me : ecce in pace amaritudo
mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam
ut non periret : projecisti post tergum
tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur
tibi, neque mors laudabit te : non ex-
pectabunt qui descendunt in lacum
veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur
tibi, sicut & ego hodie : pater filiis
notam faciet veritatem tuam.

Domine salvum me fac : & psal-
mos nostros cantabimus cunctis die-
bus vitæ nostræ in domo Domini.

Exulta & lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui sanctus Israel.

CANTICUM EZECHIAE REGIS.

EGO dixi in dimidio dierum meorum : vadam ad portas inferi.

Quæsiui residuum annorum meorum : dixi, non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra : & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est & convoluta est à me : quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est velut à texente vita mea, dum adhuc ordire succidit me : de mane usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad mane : quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

De mane usque ad vesperam finies me : sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelsum.

Domi-

CANTICUM ANNAE.

Exaltavit cor meum in Domino :
& exaltatum est cor meum in Deo
meo.

Dilatatum est os meum super ini-
micos meos : quia lætata sum in salu-
tari tuo.

Non est sanctus ut est Dominus :
neque enim est alius extra te : & non
est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui subli-
mia : gloriantes.

Recedant vetera de ore vestro :
quia Deus scientiarum Dominus est,
& ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est : & in-
firmi accincti sunt robore.

Repleti prius pro panibus se loca-
verunt : & famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos :
& quæ multos habebat filios infirma-
ta est.

Domi-

Dominus mortificat & vivificat :
deducit ad inferos & reducit.

Dominus pauperem facit & ditat :
humiliat, & subleuat.

Suscitat de pulvere egenum : & de
stercore elevat pauperem.

Vt sedeat cum principibus : & so-
lium gloriæ teneat.

Domini enim sicut cardines terræ :
& posuit super eos orbem.

Pedes sanctorum suorum servabit,
& impii in tenebris conticescent :
quia non in fortitudine sua roborabi-
tur vir.

Dominum formidabunt adversa-
rii ejus : & super ipsos in cælis tonabit.

Dominus judicabit fines terræ : &
dabit imperium regi suo, & sublima-
bit cornu Christi tui.

CANTICUM MARIÆ SORORIS MOYSI.

CAntemus Domino, gloriose enim
magnificatus est : equum & as-
censorem dejecit in mare.

Forti-

Fortitudo mea & laus mea Dominus : & factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, & glorificabo eum : Deus patris mei & exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen ejus : currus Pharaonis, & exercitum ejus projecit in mare.

Electi principes ejus submersi sunt in mari rubro : abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine : dextera tua Domine percussit inimicum : & in multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos.

Misisti iram tuam quæ devoravit eos sicut stipulam : & in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens : congregatæ sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus, persequar & comprehendam : dividam spolia, implebitur anima mea.

Evaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus & operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus Domine? quis similis tui? magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis & faciens mirabilia.

Extendisti manum tuam: & devoravit eos terra.

Dux fuisti in misericordia tua: populo quem redemisti.

Et portasti eum in fortitudine tua: ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi & irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores Philistiim.

Tunc conturbati sunt principes Edon, robustos Moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido & pavor:

vor : in magnitudine brachii tui.

Fiant immobiles quasi lapis donec pertranseat populus tuus Domine: donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti.

Introduces eos & plantabis in monte hæreditatis tuæ : firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine.

Sanctuarium tuum Domine quod firmaverunt manus tuæ : Dominus regnabit in æternum & ultra.

Ingressus est enim eques Pharao cum curribus & equitibus ejus in mare : & reduxit super eos Dominus aquas maris.

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum : in medio ejus.

CANTICUM HABACUC.

Domine audivi auditionem tuam: & timui.

Domine opus tuum : & in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum facies:
cùm iratus fueris misericordiæ recor-
daberis.

Deus ab austro veniet : & sanctus
de monte Pharan.

Operuit coelos gloria ejus : & ple-
na est terra.

Splendor ejus ut lux erit : cornua
in manibus ejus.

Ibi abscondita est fortitudo ejus:
ante faciem ejus ibit mors.

Egredietur diabolus ante pedes
ejus : stetit, & mensus est terram.

Aspexit & dissolvit gentes : &
contriti sunt montes sæculi.

Incurvati sunt colles mundi : ab
itineribus æternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria Æ-
thiopiæ : turbabuntur pelles terræ
Madian.

Nunquid in fluminibus iratus es
Domine ? aut in fluminibus furor
tuus : & in mari indignatio tua ?

Qui

Quia ascendes super equos tuos:
& quadrigæ tuæ salvatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum:
juramenta tribubus quæ locutus es.

Fluvios scindes terræ, viderunt te
& doluerunt montes: gurges aquarum
transiit.

Dedit abyssus vocem suam: altitudo
manus suas levavit.

Sol & luna steterunt in habitaculo
suo: in luce sagittarum tuarum ibunt
in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram: &
in furore obstupescies gentes.

Egressus es in salutem populi tui:
in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impii:
denudasti fundamenta ejus usque ad
collum.

Maledixisti sceptris ejus: capiti bel-
latorum ejus, venientibus ut turbo ad
dispergendum me.

Exultatio eorum sicut ejus: qui de-
vorat

devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.

Audivi & conturbatus est venter meus: à voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis: & subter me scateat.

Vt requiescam in die tribulationis: ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit: & non erit germen in vineis.

Mentietur opus olivæ: & arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus: & non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo: & exultabo in Deo Iesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea: & pones pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem.

CANTICUM MOYSI.

Audite cœli quæ loquor : audiat terra verba oris mei.

Concrefcatur in pluviam doctrina mea : fluat ut ros eloquium meum.

Quafi imber fuper herbam : quafi stillæ fuper gramina, quia nomen Domini invocabo.

Date magnificentiam Deo noftro : Dei perfecta funt opera, & omnes viæ ejus judicia.

Deus fidelis & abfque ulla iniquitate, juftus & reftus : peccaverunt ei, & non filii ejus in fordibus.

Generatio prava atque perverfa: hæccine reddis Domino popule ftulte & infipiens?

Nunquid non ipfe eft Pater tuus: qui poffedit te, & fecit, & creavit te?

Memento dierum antiquorum: cogita generationes fingulas.

Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi: majores tuos, & dicent tibi.

Quan-

Quando dividebat altissimus gentes : quando separabat filios Adam.

Constituit terminos populorum : juxta numerum filiorum Israel.

Pars autem Domini populus ejus : Jacob funiculus hæreditatis ejus.

Invenit eum in terra deserta : in loco horroris & vastæ solitudinis.

Circunduxit eum, & docuit : & custodivit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila provocans ad volandû pullos suos : & super eos volitans.

Expandit alas suas , & assumpsit eum : atque portavit in humeris suis.

Dominus solus dux ejus fuit : & non erat cum eo Deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram : ut comederet fructus agrorum,

Et sugeret mel de petra : oleumque de saxo durissimo.

Butyrum de armento, & lac de ovibus : cum adipe agnorum & arietum filiorum Basan.

Et hircos cum medulla tritici : & sanguinè uvæ biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus, & recalcitra- vit: incrassatus, impinguatus, dilatatus.

Dereliquit Deum factorem suum: & recessit à Deo salutari suo.

Provocaverunt eum in diis alienis: & in abominationibus ad iracundiam concitaverunt.

Immolaverunt dæmoniis, & non Deo : diis quos ignorabant.

Novi recentesque venerunt : quos non coluerunt patres eorum.

Deum, qui te genuit, dereliquisti : & oblitus es Domini creatoris tui.

Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus est : quia provocaverunt eum filii sui & filia.

Et ait, abscondam faciem meam ab eis: & considerabo novissima eorum.

Generatio enim perversa est; & infideles filii.

Ipsi me provocaverunt in eo, qui non

non erat Deus : & irritaverunt in vanitatibus suis.

Et ego provocabo eos in eo , qui non est populus : & in gente stulta irritabo illos.

Ignis succensus est in furore meo : & ardebit usque ad inferni novissima.

Devorabitque terram cum germine suo : & montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala : & sagittas meas complebo in eis.

Consumentur fame : & devorabunt eos aves morfu amarissimo.

Dentes bestiarum inimittam in eos : cum furore trahentium super terram atque serpentium.

Foris vastabit eos gladius , & intus pavor : juvenem simul ac virginem lactentem cum homine sene.

Et dixi, ubinam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorū distu-

li: ne fortè superbirent hostes eorum.

Et dicerent, manus nostra excelsa:
& non Dominus fecit hæc omnia.

Gens absque consilio est & sine prudentia: utinam saperent, ac novissima providerent.

Quomodo persequatur unus mille: & duo fugent decem millia.

Nonne ideò, quia Deus suus vendidit eos: & Dominus conclusit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eorum: & inimici nostri sunt iudices.

De vinea Sodomorum vinea eorum: & de suburbanis Gomorrhæ.

Vva eorum uva fellis: & botri amarissimi.

Fel draconum vinum eorum: & venenum aspidum insatiabile.

Nonne hæc condita sunt apud me: & signata in thesauris meis?

Iuxta est dies perditionis: & a se festinant tempora.

Iudicabit Dominus populum suum:

suum : & in servis suis miserebitur.

Videbit quòd infirmata sit manus :
& clausi quoque defecerunt , residui-
que consumpti sunt.

Et dicent , ubi sunt dii eorum : in
quibus habebant fiduciam ?

De quorum victimis comedebant
adipes : & bibebant vinum libaminũ.

Surgant , & opitulentur vobis : &
in necessitate vos protegant.

Videte quod ego sum solus : &
non sit alius Deus præter me.

Ego occidam , & ego vivere fa-
ciam ; percutiam , & ego sanabo : &
nõ est qui de manu mea possit eruere.

Levabo ad cælum manum meam :
& dicam , vivo ego in æternum.

Si acuero ut fulgur gladium meum :
& arripuerit iudicium manus mea.

Reddam ultionem hostibus meis :
& his , qui oderunt me , retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine :
& gladius meus devorabit carnes.

De cruore occisorum: & de capti-
vitate nudati inimicorum capitis.

Laudate gentes populum ejus: quia
fanguinem servorum suorū ulciscetur.

Et vindictam retribuet in hostes eo-
rum: & propitius erit terræ populi sui.

CANTICUM B. MARIAE, *Luca 1.*

Magnificat: anima mea Dominū.
Et exultavit spiritus meus: in
Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ
suæ: ecce enim ex hoc beatam me
dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens
est: & sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in
progenies: timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo:
dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede: & ex-
altavit humiles.

Efurientes implevit bonis: & di-
vites dimisit inanes.

Susce-

Suscepit Israel puerum suum : re-
cordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros :
Abraham & semini ejus in sæcula.

CANTICUM ZACHARIAE, *Lucæ I.*

Benedictus Dominus Deus Israel :
quia visitavit, & fecit redemptionem
plebis suæ.

Et erexit cornu salutis nobis : in
domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum :
qui à sæculo sunt prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris : & de
manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum
patribus nostris : & memorari testa-
menti sui sancti.

Iusjurandú, quod juravit ad Abra-
ham patrē nostrum : daturú se nobis.

Vt sine timore de manu inimicorú
nostrorum liberati : serviamus illi.

In sanctitate & justitia coram ipso :
omnibus diebus nostris.

Et

Et tu puer Propheta Altissimi vocaberis: præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: in remissionē peccatorum eorū.

Per viscera misericordiæ Dei nostri: in quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris & in umbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

CANTICUM SIMEONIS, *Luca 2.*

Nunc dimittis seruum tuum Dñe: secundum verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei: salutare tuum.

Quod parasti ante faciem: omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium: & gloriam plebis tuæ Israel.

CANTICUM AMBROSII ET AUGUSTINI.

TE Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem: omnis terra veneratur. Tibi

Tibi omnes Angeli: tibi cœli & universæ potestates.

Tibi Cherubim & Seraphim: incessabili voce proclamant.

Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cœli & terra majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus.

Te Prophetarū laudabilis numerus.

Te Martyrum candidatus laudat exercitus. (tur Ecclesia.

Te per orbē terrarū sancta confite-
Patrem immensæ majestatis.

Venerandum tuum verum & unicum filium.

Sanctum quoq; paracletū spiritum.

Tu Rex gloriæ Christe.

Tu Patris sempiternus es filius.

Tu ad liberandū suscepturus hominē, non horruisti virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna cœlorum.

Tu

Tu ad dexteram Dei sedes: in gloria patris.

Iudex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus tuis famulis subveni: quos pretioso sanguine redemisti.

Æterna fac cum sanctis tuis: gloria munerari.

Salvum fac populum tuum Domine: & benedic hæreditati tui.

Et rege eos, & extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in sæculum: & in sæculum sæculi.

Dignare Domine die isto: sine peccato nos custodire.

Miserere nostri Domine: misere nostri.

Fiat misericordia tua Dñe super nos: quemadmodum speravimus in te.

In te Domine speravi: non confundar in æternum.

SYMBOLVM S. ATHANASII.

Qvicunque vult salvus esse, ante
omnia opus est, ut teneat Ca-
tholicam fidem.

Quam nisi quisque integram, in
violatamque servaverit, absque dubio
in æternum peribit.

Fides autem Catholica hæc est, ut
unum Deum in Trinitate, & Trinita-
tem in unum veneremur.

Neque confundentes personas,
neque substantiam separantes;

Alia est enim persona Patris, alia
Filii, alia Spiritus sancti.

Sed Patris, & Filii, & Spiritus sancti
una est divinitas, æqualis gloria, coæ-
terna majestas.

Qualis Pater, talis Filius, talis Spi-
ritus sanctus.

Increatus Pater, increatus Filius,
increatus Spiritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fi-
lius, immensus Spiritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius, æternus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres æterni; sed unus æternus.

Sicut non tres increati, nec tres immensi; sed unus increatus, & unus immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, omnipotens Spiritus sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes; sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus sanctus;

Et tamen non tres Dii; sed unus est Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius, Dominus Spiritus sanctus;

Et tamen non tres Domini; sed unus est Dominus.

Quia sicut singillatim unamquamque personam, Deum ac Dominum cōfiteri, Christiana veritate compellimur;

mur: ita tres Deos aut Dominos dicere, Catholica Religione prohibemur.

Pater à nullo est factus, nec creatus, nec genitus.

Filius à Patre solo est: non factus, nec creatus; sed genitus.

Spiritus sanctus à Patre & Filio: non factus, nec creatus, nec genitus; sed procedens.

Vnus ergo Pater, non tres Patres: unus Filius, non tres Filii: unus Spiritus sanctus, non tres Spiritus sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus; sed totæ tres personæ coæternæ sibi sunt, & coæquales.

Ita ut per omnia, sicut jam supra dictum est, & Vnitas in Trinitate, & Trinitas in Vnitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem, ut incarnationem quoque Do-

mini nostri Iesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus & confiteamur, quia Dominus noster Iesus Christus, Dei Filius, Deus & homo est.

Deus est ex substantia Patris ante sæcula genitus: & homo est ex substantia matris in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo: ex anima rationali, & humanâ carne subsistens.

Æqualis Patri secundum divinitatem: minor Patre secundum humanitatem.

Qui licet Deus sit, & homo: non duo tamen, sed unus est Christus.

Vnus autem non conversione divinitatis in carnem; sed assumptione humanitatis in Deum.

Vnus omninò non confusione substantiæ; sed unitate personæ.

Nam sicut anima rationalis & caro unus est homo: ita Deus & homo unus est Christus.

Qui

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, tertiâ die resurrexit à mortuis.

Ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : inde venturus est judicare vivos & mortuos.

Ad cujus adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis, & reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam : qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides Catholica : quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.

COMMENDATIO ANIMÆ.

ROgo & obsecro vos pro ea, (eis) ut animas omnium fidelium defunctorum in vestram sanctam ac singularem fidem & custodiam suscipiatis; quatenus nobis intercedentibus misericordiam Domini nostri Jesu Christi pleniter consequi, vestroque consortio mereantur quantocius associari, Amen.

Propitius esto, Parce ei (*vel* eis) Domine.

Propitius esto, Libera eam (*vel* eas) Domine,

Ab ira tua,

Ab horroribus & visionibus dæmonum,

Ab omnibus accusationibus & improperiis dæmonum,

Ab omnibus angustiis & pœnis Purgatorii,

A damnationis sententia,

A morte perpetua,

A peccatis suis,

Ab omni malo,

Per incarnationem & nativitatem tuam,

Libera eam (*vel* eas) Domine.

Per

Per Baptismum & sanctum Jejunium tuum,

Per Passionem & Crucem tuam,

Per mortem & sepulturam tuam,

Per sanctam resurrectionem & gloriosam ascensionem tuam,

Per adventum Spiritus sancti paracliti,

Per sacrum mysterium Corporis & Sanguinis tui,

Per intercessionem & merita gloriosæ Dei genitricis & semper Virginis Mariæ, atque Electorum tuorum omnium,

In die Judicii, Libera eam (vel eas) Dñe.

Peccatores, Te rogamus audinos.

Vt pacē sempiternā ei (eis) dones,

Vt indulgentiam & plenam remissionem omnium peccatorum suorum ei (vel eis) donare digneris,

Vt consortio Angelorum, omnium atque Sanctorum atque Electorum tuorum eam (vel eas) associare digneris,

Vt fruitionem gloriosissimæ faciei tuæ ei (vel eis) misericorditer impertire digneris,

Libera eam (vel eas) Domine.

Te rogamus audinos.

Vt nos exaudire digneris, Te rogamus
audi nos.

Fili Dei, Te rogamus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
(tertio) Dona ci (vel eis) requiem, &
lucem sempiternam.

Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Pater noster, &c.

Requiem, &c. A porta inferi, &c.

Credo videre bona Domini, &c.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

Oremus.

Fons bonitatis & origo pietatis, Pater
misericordiarum & hominum beni-
gnissimus amator, qui piis supplicatio-
nibus semper præsto es, & te à peccato-
ribus exorari voluisti: ad te ascendant
quæso orationes meæ, atque ad aures
tuæ clementiæ vota cordis mei perve-
niant, ac per solium gloriæ tuæ, perque
triumphum sanctæ Crucis, & per Pas-
sionem & amarissimam mortem, ac per
gloriosam resurrectionem Domini no-
stri Jesu Christi, & per preces & merita
beatæ Dei genitricis, & semper virginis
Mariæ, & per suffragia omnium cœle-
stium Virtutū, & omnium Patriarcha-
rum,

rum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, nec non omnium Electorum tuorum, erue animam famuli tui, (famulæ tuæ: *vel* animas famulorum tuorum, *vel* famularum tuarum) ac animas omnium fidelium defunctorum à potestate & horrore dæmonum, ab omni angustia & tribulatione pœnarum, atque ad gaudia æterna, ubi desiderabilem & gloriosum vultus tui decorem videre mereantur, eam (*vel* eas) perducere digneris. Per eundem Dominum, &c.

Quæsumus Domine pro tua pietate miserere animæ famuli tui, (famulæ tuæ, *vel* animabus famulorum tuorum, *vel* famularum tuarum,) atque à contagiis mortalitatis exutam (*vel* exutas) in æternæ salvationis partem restitue. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, &c.

COMMENDATIO.

In exitu. *fol. 135. usque.* Legem pone. Pater noster, &c. Et ne nos, &c. A porta inferi, &c. Requiescat in pace. Amen.
 ψ. Domine exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te veniat.

Ore-

Oremus.

DEus cui omnia vivunt , & cui non pereunt moriendo corpora nostra, sed mutantur in melius; te supplices deprecamur , ut quidquid anima famulæ tuæ N. (*vel* famuli tui) & animæ fidelium tuorum, vitiorum tuæque voluntati contrarium fallente diabolo , & propria iniquitate atque fragilitate cōtraxerunt , tu pius & misericors abluendo indulgendo , easque suscipi jubeas per manus sanctorum Angelorum tuorum deducendas in sinum Patriarcharum tuorum, Abraham scilicet amici tui, & Isaac electi tui, atque Jacob dilecti tui, à quo aufugit dolor & tristitia atque suspiria; fidelium quoque animæ felici jucunditate lætantur , & in novissimo magni judicii die inter sanctos & electos tuos eas facias perpetuæ gloriæ percipere portionem, quam oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit , quæ præparasti diligentibus te, per eum qui venturus est judicare vivos & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Legem pone. fol. 246. usque Defecit.

Oremus.

Obscramus misericordiam tuam omnipotens Deus, qui hominem ad imaginem tuam creare dignatus es, ut animam famuli tui, (*vel tamulæ tuæ*) & animas fidelium tuorum, quas ad te accersiri fecisti, blandè & misericorditer suscipias, non eis dominantur umbræ mortis, nec tegat eas chaos & caligo tenebrarum, sed exutæ omnium criminum labe in sinum Abrahæ Patriarchæ collocatæ, locum lucis & refrigerii se adeptas gaudeant; & cùm dies iudicii advenerit, cum sanctis & electis tuis jubeas resuscitari. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Defecit. usque. fol. 251. Mirabilia.

Oremus.

Dominus vitæ dator & humanorum corporum reparator, qui te à peccatoribus exorari voluisti; exaudi preces, quas speciali devotione pro anima famulæ tuæ, (*vel famuli tui.*) & animabus fidelium tuorum tibi lachrymabiliter fundimus, ut liberatas eas ab infernorum cruciatibus collocare inter agmina sanctorum tuorum digneris: veste
quo-

quoque cœlesti & stola immortalitatis indui, & Paradisi amœnitate confoveri jubeas. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Mirabilia, fol. 136. usque. Ad Dñum.

Oremus.

DEus, qui justis supplicationibus semper præsto es, qui pia vota dignaris intueri, qui universorum es conditor & redemptor, misericordia quoque peccatorum & beatitudo Sanctorum tuorum: da animæ famulæ tuæ (vel famuli tui) & animabus fidelium tuorum cum sanctis & electis tuis beati muneris portionem, easque corporis nexibus absolutas in resurrectione electorum tuorum facias præsentari. Per Dominum nostrum, &c.

Et animæ omnium fidelium defunctorum per piam misericordiam Dei requiescant in pace, Amen.

F I N I S.

Oratio Deuotissima

Deus propitius esto mihi, maximo peccatori, et sis Custos meus, omnibus diebus Vitae meae, Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, miserere mei, et mitte in adiutorium meum, Sanctum Michaelem Archangelum, qui me custodiat, protigat, foveat, visitet, atque defendat, ab omnibus inimicis, visibilibus et invisibilibus, carnalibus, et spiritalibus, et temporalibus. Sancte Michael Archangele, defende nos in praesens, ut non pereamus in tremendo iudicio. Sancte Michael Archangele, per gratiam quam meruisti habere, te deprecor, per unigenitum filium Dei, Dominum nostrum Iesum Christum, ut eripias me ab universis malis, praeteritis, presentibus, et futuris, intercedente gloriosa Virgine Maria, cum omni societate Coelestium, Sancte Michael, Sancte Gabriel, Sancte Raphael, Sancte Angele Custos, omnes Sancti Angeli, et Archangeli Dei succurrite mihi peccatori.

catori, precor vos omnes, Virtutes
Caelorum, ut nullus inimicus mihi
nocere possit, nec in uia. nec in
aqua, nec in igne, nec in Domo,
nec extra Domum, nec eundo, nec
reuerendo; nec Vigilando, nec tormi-
endo, nec comedendo, nec aliquid
aliud faciendo, Ecce signum +
Domini nostri Jesu Christi, fugite
partes aduersae, uultus leo de tribu
Iuda, radix dauid alleluia, saluator
noster, qui per sanguinem tuum,
et quem saluasti mundum, salua
me hodie et oib; dieb; uite mee,
hagios + otheos hagios + Ischyros.
hagios + Athanatos, eleyson hymas
sancte Deq; sancte fortis, sancte et
imortalis miserere nobis, o + Christe
defende me; o cruce Christi ab omni
malo libera me, o + salua me oib;
dieb; uite mee. in nomine Patris
et filij et Spiritus sancti Amen.

Ad Consecrationem.

O Creator ac Redemptor meus, obsecra
te per conuersionem panis, et uini,
in Corpus et sanguinem tuum, et
per conuersionem diuina iracundi
in misericordiam tempore Crucifixi
onis, et mortis tuæ, ut virtute huius
Consecrationis, me et omnes peccato
res conuertas, et huius mysterij par
ticipes efficias.

Ad elevationem

Aue salus mundi Verbum Patris hostia
sacra, Caro uera, Deitas integra, uerq;
homo, adoro te, et humiliter peto ve
niam phicefer percutiendo pectus, dic
o bone Iesu miserere mihi, o Benignis
sime Iesu, parce mihi, o piissime Iesu
propitij esto mihi peccatori.

Ad elevationem Calicis.

Salue nobilissime sanguis de latere do
mini nostri Iesu Christi profluens, esto
sug mundi delicta diluens, o Sacer san
guis abluere me, o rose sanguis purifica
me, o pretiosissime sanguis elama

ad Deum Patrem, ut misereatur mei
maximi peccatoris.

in tentatione.

Per signum^s Crucis libera me Deus meus
exurgat Deus, et dissipentur inimici
eius, et fugiant qui oderunt eum a
facie eius, sicut defuit fumus, deficiant
sicut fluit cera, a facie ignis, sic pe-
reant peccatores a facie dei. Psalmus 67.

transiens Crucem dic

adoram te Christe, et benedicim^s tibi, quia
per sanctam Crucem tuam redemisti
mundum.

Domine Jesu per illam amaritudinem
quam sustinisti propter me in Crucem
maxime quando anima tua benedicta
egressa est de corpore tuo, miserere
anime mee in egressu tuo amen.

Septem. Psalmj Poenitentiales

Antiphona: ne reminiscaris

Psal: 6: Psal: 31: Psal: 37 Psal: 50

Psal: 101: Psal: 129: Psal: 142:

in fine ubiqz diebz gloria Patri
et filioz.

ultimo diebz ne. reminiscaris doe.
delicta nostra. uel parentum
nostroru, neqz uindictam sumas
de peccatis nostris

deinde diebz dicuntur litanie
de oibz sanctis

